8-10-63
Nr 41
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

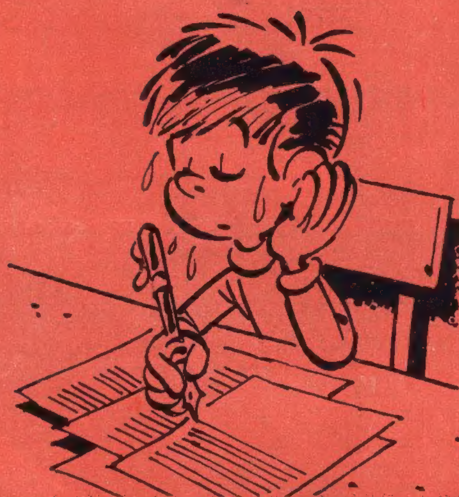
RIK RINGERS IN EEN DOOLHOF !

EEN NIEUW SPANNEND STRIPVERHAAL !

JODEL 150

VEEL GELUK

ONLANGS stelde een nieuwsgierige reporter een zeer bekende advocaat deze vraag : « Meester, indien ik me niet vergis bent u opgegroeid in een volksbuurt. Uw vader was een bescheiden ambtenaar en om uw studies te betalen moest u een halve dag werken. U hebt schitterende studies gedaan en u bent thans een beroemd advocaat. Kunt u me zeggen waar het geheim ligt van uw succes ? Hebt u misschien veel geluk gehad ? »

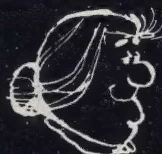
De advocaat dacht een ogenblikje na en zei dan : « Misschien heb ik geluk gehad, want een tikkeltje geluk heeft een mens wel nodig, maar dat geluk ligt niet aan de basis van het succes ! Ik heb gewerkt en alléén door werken kan je iets bereiken. »

Het antwoord van de advocaat deed me denken aan een beroemd schrijver, die op de vraag wat volgens hem het geheim van zijn genie was, antwoordde : « 1 % inspiratie en 99 % transpiratie. »

Bij het begin van het nieuwe schooljaar hopen we dat al onze lezers hard zullen werken en we wensen hen van harte veel geluk en succes !

Kuifje

PEPER EN ZOUT

« Beroemd zijn, heeft de een of andere humorist gezegd, betekent dat andere mensen, die je zelf niet kent, je wel kennen ! »

Wil je het bewijs daarvan ? Tijdens het afgelopen seizoen is onze vriend Jean Graton naar de Grote Prijs-Race voor Automobielen, die te Reims gehouden werd, gaan kijken. De specialist van race-avonturen was heel voorzichtig langs alle bordjes met « verboden toegang » geslopen tot hij vlak bij de pits van de deelnemers aangeland was. Plotseling merkte een politieagent hem op en wilde hem in zijn kraag grijpen om hem terug te sturen naar de rangen der toeschouwers, toen één van de monteurs hem zag en uitriep :

— Kijk nou eens, zeg ! Als dat Jean Graton niet is ! De tekenaar van Michel Vaillant ! De ijverig dienaar der wet begon meteen zijn excuses te maken.

— Neemt u me niet kwalijk, mijnheer Graton... mijn zoontje is dol op uw strips, hij leest ze allemaal. Ga gerust uw gang hoor, bekijkt u de wagens maar op uw gemak. Als u het niet erg vindt, zou ik u wel een handtekening willen vragen voor mijn zoontje !

★

ONZE vriend Berck heeft een paar alleraardigste dochtertjes ! Het jongste kwam kortgeleden met een kostelijke uitdrukking uit de bus. Ze mocht met haar moeder mee naar de markt om een kip te gaan kopen. Toen de verkoopster de kip begon te plukken, riep het kind ineens uit :

— Mam, luister eens, kunnen kippen zich dan zelf niet uitkleden ?

★

SLEUTEL van de voordeur, sleutel van de achterdeur, sleutel van de kelder, de brievenbus, enz... een lezer van Kuifje verliest er nooit een, want hij doet ze aan een KUIFJE'S-sleutelring, waar zijn lievelingsheld in schuimrubber aan hangt.

A. Babbelkous

TEKST : Y. DUVAL

TEKENINGEN : W. VANCE

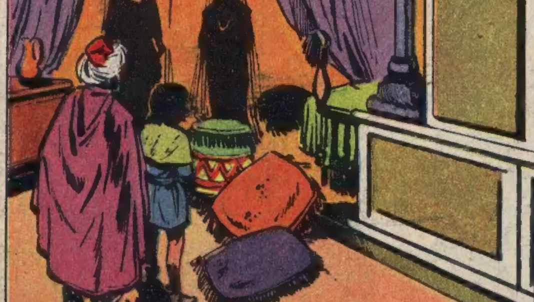

ALLAH IS HET OPPER-STE WEZEN...
EN MOHAMMED IS ZIJN PROFEET. DAT STAAT IN DE KO-RAN!

ENIGE JAREN LATER BEGON OOK ZIJN MILITAIRE OPLEIDING.

KIJK, DAT IS EEN VIJAND! JE MOET HEM AAN-VALLEN!
IK ZAL MIJN BEST DOEN!

VLOFF!...
KEURIG GEDAAN!

GEBRUIK JE ZWAARD ALTIJD OM DE ISLAM TE VERDEDIGEN EN TE VERBREIDEN!
IK ZAL MIJN TOE-KOMSTIGE VIJANDEN DE KRACHT VAN MIJN ARM LATEN VOELEN!

ALS DE JONGEN ACHTTIEN JAAR GEWORDEN IS...
ISKANDER, JE BENT NU EEN VOLWASSEN MAN! JE BENT VERSTANDIG EN ONDERNE-MEND...

DAAROM ZAL IK JE DE TITEL VAN BEG (1) GEVEN EN JE ALS HEERSER NAAR EEN VAN MIJN BELANGRIJKSTE PROVINCIES STUREN!

ISKANDER; GING DUS ALS GOUVERNEUR NAAR VOLAJET.

MAAR KORT DAARNA...

MEESTER, DE OUDE KASTRIOTA IS DOOD! HET VER-ZET IN ALBANIË IS MET HEM GESTORVEN!
DAN MOETEN WE NU DUS DE KANS WAARNEMEN EN ONZE HEERSCHAPPIJ IN DE BALKAN VESTIGEN!

IKSKANDER, LUISTER! IK GEEF JOU HET BEVEL OVER MIJN TROEPEN!
2

(1) BEG = BEI.

EEN MAAND LATER...

(1) = HEER ALEXANDER.

NA EEN LANGE VERMOEIENDE STRIJD SLAGEN ZIJ ER IN DE HOOFDSTAD VAN ALBANIË TE BEVRIJDEN.

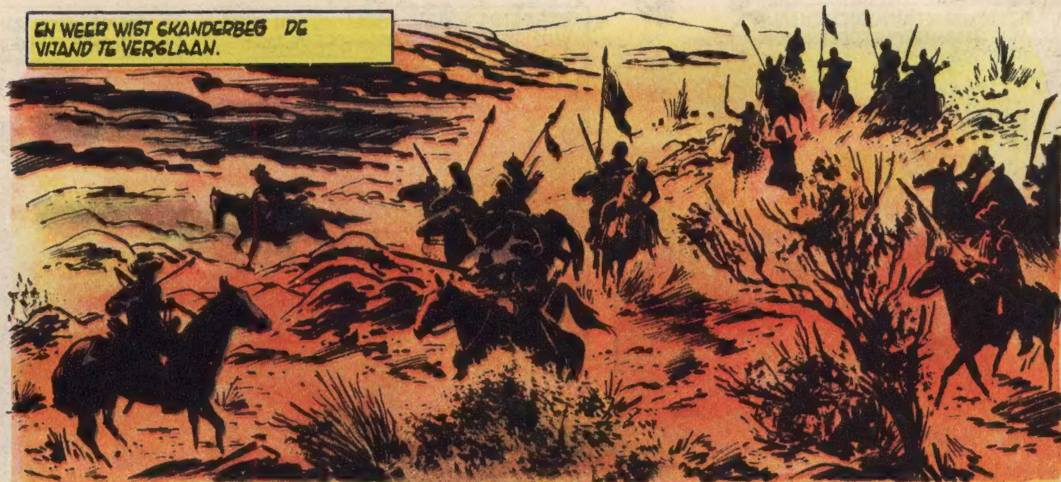

MAAR DE ZOON VAN MOERAD STUURT OPNIEUW EEN MACHTIG LEGER NAAR HET BALKANGEBIED!

IN 1444 WERD SKANDERBEG TOT HOOFD VAN DE ALBANESE VORSTENBOND GEKOZEN
24 JAAR LANG WEERSTOND HIJ DE TURKSE AANVALLEN.

SPEEL MET ONS MEE!

Ruk het masker af!

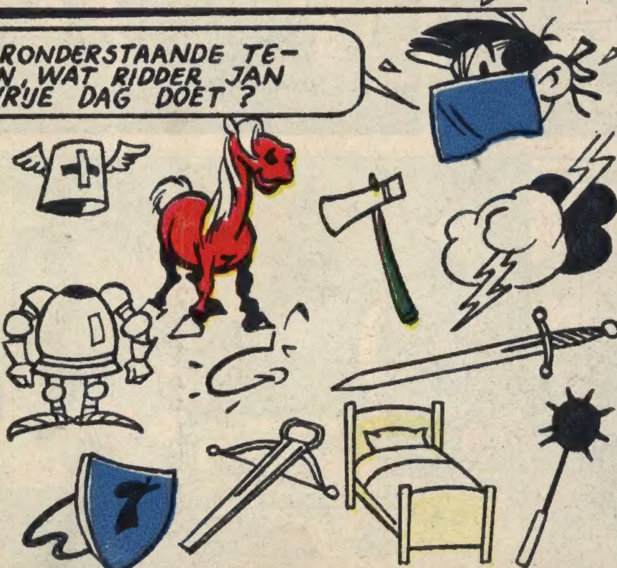

4

KUN JE MET DE HIERONDERSTAANDE TEKENINGEN BEDENKEN, WAT RIDDER JAN ZO TIJDENS EEN VRIJE DAG DOET?

die dag zouden er behendigheidswedstrijden gehouden worden en ridder Jan wilde absoluut meedoen. Vroeg in de morgen klom hij in zijn..., zette zijn... op, klauterde op zijn... en vertrok.
Op het terrein aangekomen... hij driemaal, greep zijn... en begon het gevecht.
Ook in het ... was ridder Jan een krack.
Met... en... weerde hij zich duchtig.
..., ..., en... kwamen ook aan de beurt.
Plotseling brak er een... los. Ridder Jan galoppeerde snel naar huis en dook onder de...

OPLOSSINGEN

1.
A. en B. Kid Ordinn met de kleren van Pechvogel, Pechvogel met die van Spaghetti, Kromir met die van Professor Zonnebloem, Spaghetti — Kromir, Felix — Klaas, Professor Zonnebloem — Felix, Baba — Kid Ordinn, Klaas — Baba.

2.
1 = De Gemaskerde Racer. 2 = De Rode Boogschutter. 3 = De aanvoerder van de bandieten in De Ontvoering. — 4 = De Onzichtbare Vijand (Rock Derby). 5 = De Uil roept driemaal (Chanic is hier de schuldige).

3.
Treurmasker. — Masker van een Hindoe danser. — Schermmasker. — Carnavalsmasker. — Masker van een imker.

4.
Die dag zouden er behendigheidswedstrijden gehouden worden en ridder Jan wilde absoluut meedoen. Vroeg in de morgen klom hij in zijn harnas, zette zijn helm op, klauterde op zijn paard en vertrok. Op het terrein aangekomen, waar de wedstrijd gehouden zou worden, niesde hij driemaal, greep zijn strijdbijl en begon het gevecht. Het volgende punt op het programma was een zwaardgevecht en ook hierin was ridder Jan een crack. Met zwaard en schild verweerde hij zich duchtig. Pijl en boog en strijdknots kwamen natuurlijk ook aan de beurt. Plotseling brak er een ontzettend onweer los. Ridder Jan galoppeerde daarom snel naar huis en dook heerlijk onder de wol.

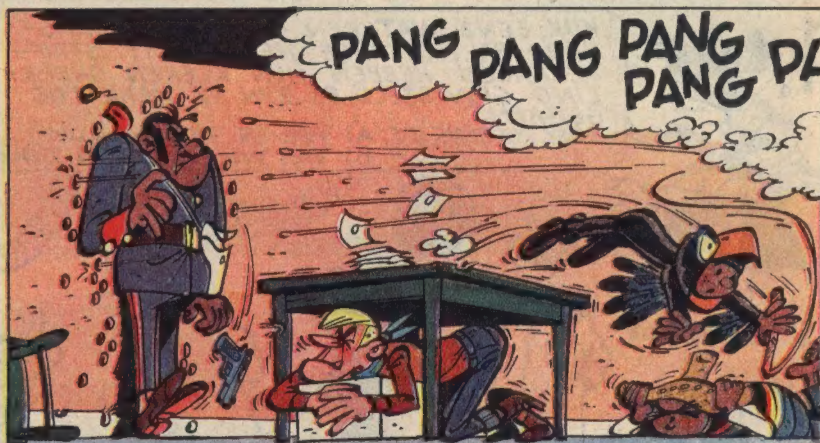
GESCHENK : Voeg dit punt bij je verzameling.

VIVA

De Zwarte Adelaar is nog op tijd gekomen om d

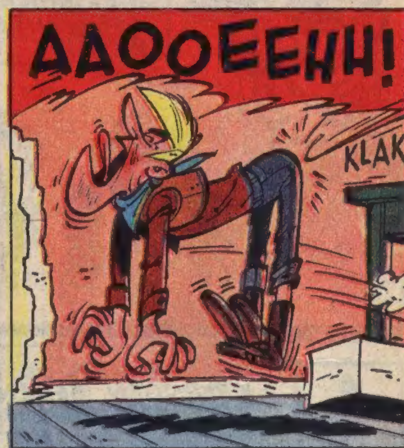

PANCHICO

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL

echtvaardige verkiezingen in Coplabamba te verhinderen. Maar Rossavacca trekt zijn revolver en...

TWEE UUR LATER, NADAT DE UITDAGING AAN PANCHICO GEBRACHT IS...

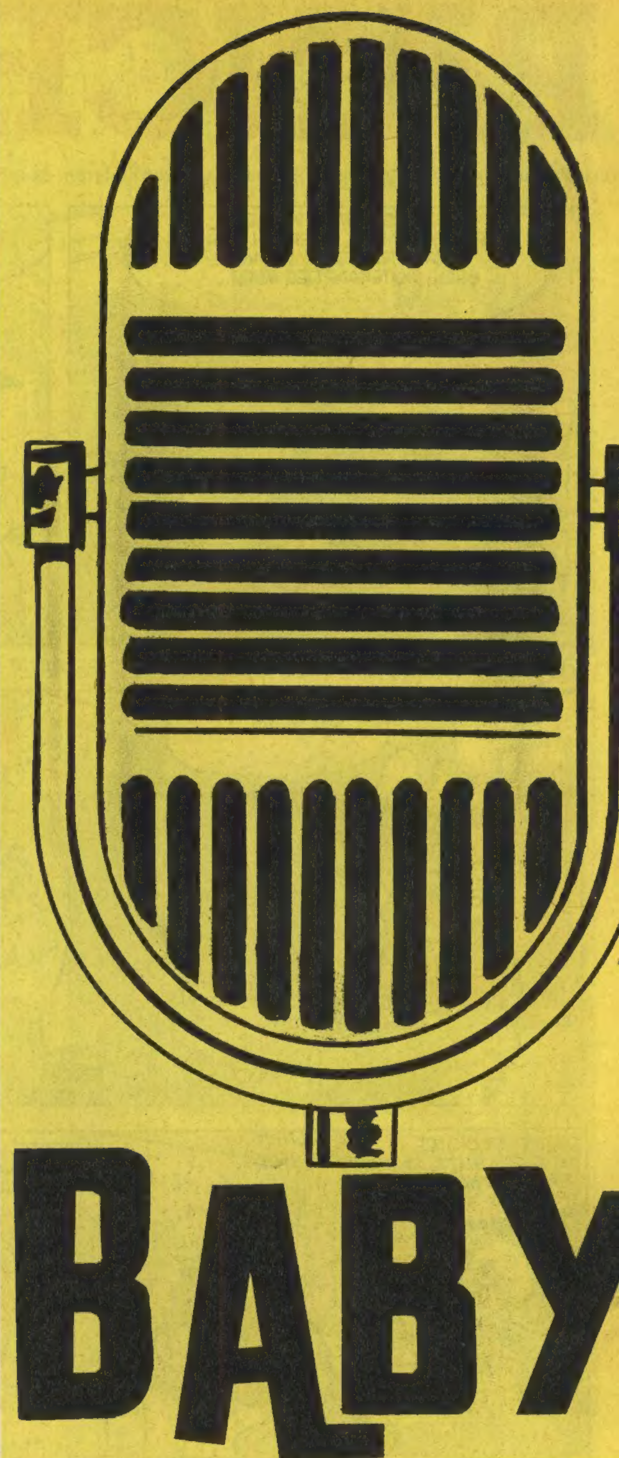

WORDT VOORTGEZET

JOYCE WON DE BABY

In het warme San Remo aan de Italiaanse Riviera is de avond gevallen. Het is erg druk in de toeristenplaats, want naast de vele vakantiegangers, zijn er honderden mensen naar de badstad gekomen voor het Europese Jeugdsongfestival.

GROTE krantenartikelen zijn er gewijd aan een klein meisje met donkere ogen dat uit Nederland komt. Ze heet Joyce, is acht jaar en de jongste van de twaalf deelnemers.

Niet de kranten, maar de jury zal echter uitmaken, wie met de hoogste onderscheiding, de « baby-oscar », huiswaarts mag keren. Bij de pauze is de uitslag nog onzeker. Maar dan kort daarna treedt het kleine springerige meisje voor de tweede keer op en zingt « Piro, mijn kleine tackle ». Een zuiver stemmetje in de stilte van de avond. Er is geen geritsel of gefluister meer. Het kleine figuurtje dat op het podium staat ten aanschouwe van honderden bezoekers en miljoenen televisiekijkers in Duitsland, Frankrijk en Italië, zingt onbevangen haar liedje, maakt er gebaren en danspasjes bij. Nauwelijks zijn de laatste tonen weerklonken of er breekt een donderend applaus los. Er wordt gejuicht, er komt een overstelpende hoeveelheid bloemen op het podium. De juryleden krijgen nauwelijks de gelegenheid om de uitslag bekend te maken.

PIRO WON HET PLEIT

Het hoeft geen betoog meer, dat « Piro, mijn kleine tackle » het winnende liedje werd en dat de jongste deelneemster, moe maar overgelukkig met de baby-oscar veilig in haar handen naar haar hotel werd gebracht. Het meisje, dat eenieder vertederde en in één avond, heet Joyce Hulscher. Zij woont in Amstelveen en kort na haar succes, werd de ouderlijke woning bijna onder de voet gelopen door journalisten, fotografen, T.V.- en radiomensen. Joyce moest even zo kijken en nog even dit liedje zingen en nog even daar gaan staan. Zonder mopperen huppelde zij van de ene naar de andere hoek, trots nagestaard door haar moeder, die Joyce naar het verre San Remo begeleidde en er niet over uitgepraat raakt.

« Na afloop van het festival drongen de mensen allemaal naar voren rond het podium, vertelt zij, Joyce moest honderden handtekeningen uitdelen en zij kan nog maar met moeite haar naam schrijven ! Om drie uur 's nachts heeft de politie ons min of meer ontzet. De volgende dag vlogen wij terug naar Amsterdam. In het vliegtuig kwam de stewardess naar Joyce toe. Ze vroeg of zij het liedje nog eens wilde zingen voor de passagiers. En Joyce wilde dat maar al te graag. Het was wel moeilijk voor haar om in de toon te blijven, want er was nu natuurlijk geen begeleiding ».

Terwijl haar moeder vertelt, speelt Joyce met de hond Piro, haar trouwe vriend, waarover het liedje gaat. Zij wordt nauwelijks van haar stuk gebracht door de massale aanloop en de vele blijken van medeleven, waaronder haar eerste echte fanpost. Zij blijft zoals zij was, een speels en dartel meisje, dat de gehele dag, door het huis zingt en springt.

NAAR DE DERDE KLAS

Na het overweldigende succes, stapte zij weer normaal naar de derde klas van de lagere school.

Het succes van Joyce Hulscher is voor haar ouders en het groepje ingewijde kennissen niet geheel onverwacht gekomen.

Reeds lang hadden zij opgemerkt, dat Joyce buitengewone aanleg voor zingen had. Zij zong ook ontzettend graag. Mevrouw Hulscher had zelf lang genoeg gezongen om de talenten bij haar dochtertje op te merken. Als Heidi Hulscher oogstte de moeder van Joyce in het voormalig Nederlands-Indië roem en succes bij radio Palembang. Toen zij in augustus 1960 met haar gezin naar Nederland kwam, begon zij opnieuw te zingen. Zij

OSCAR

werd wel eens de Nederlandse Edith Piaf genoemd. Op een moment dat het geluk haar toelachte en haar van diverse zijden aanlokkelijke contracten werden aangeboden, stopte zij vrijwillig uit zorg voor haar man en kinderen.

ZIJ WAS NAUWELIJKS VIER JAAR

Toen Joyce nog maar een hummeltje was, bleek reeds dat zingen ook haar grote hobby zou worden. Als 4-jarige zette zij haar eerste schreden op het pad van de lichte muze. Zij kreeg bekendheid. De T.V. vond de weg naar huize Hulscher. Men verzocht de ouders van Joyce of zij mocht optreden in het Nederlandse televisieprogramma « Sterren en Streken ». Haar ouders gaven toestemming. Tussen het spelen met de pop en het huiswerk maken door, oefende Joyce nauwgezet. Twee dagen voor de uitzending kwam het bericht, dat het optreden niet doorging. De arbeidsinspectie had een vergunning geweigerd. Joyce was te jong ! Teleurstelling in huize Hulscher.

De teleurstelling maakte echter plaats voor vreugde, toen er een uitnodiging kwam voor het songfestival in het Italiaanse Riccione. Joyce werd vierde maar de kranten roemden haar. Een maand na Riccione kwam een nieuwe uitnodiging, een zeer aanlokkelijke, voor het Europese jeugdsongfestival in San Remo. « Er deden twaalf landen mee, vertelt mevrouw Hulscher, Joyce was met haar acht jaar de jongste ». Het kleine meisje met het haar tot ver over de schouders, was er echter niet in het minst door van de wijs gebracht. Die avond fluisterde iedereen haar naam. Een Amerikaanse zangpedagoge, die het festival had bijgewoond, kwam na afloop enthousiast naar mevrouw Hulscher toe om haar een compliment over haar dochtertje te maken. « Een zuivere stem met enorm volume » sprak zij bewonderend.

HET WAS LEUK

Nu is zij weer veilig teruggekeerd in Amstelveen. Soms moet zij nog even vertellen over het succes in San Remo. « Het was leuk, zegt zij dan met schitterende ogen, maar het wil helemaal niet zeggen, dat ik het beste zing van de jongens en meisjes in Nederland. Er zijn er veel meer die misschien veel beter zingen. »

Een grammafoonplatenmaatschappij heeft haar eerste plaatje reeds op de markt gebracht, het eerste van misschien wel een lange reeks. Maar ondanks al deze prettige dingen blijft Joyce het lieve kleine meisje van voorheen. « En dat moet zij voorlopig ook blijven » zegt haar moeder lachend.

Loek HIESELAAR

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

De olifant veroorzaakt steeds meer schade. Er moet zo

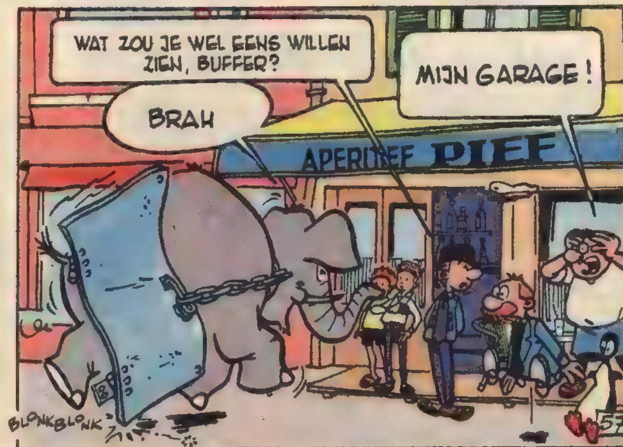

... en ALFRED

door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

...dig mogelijk een oplossing gevonden worden !

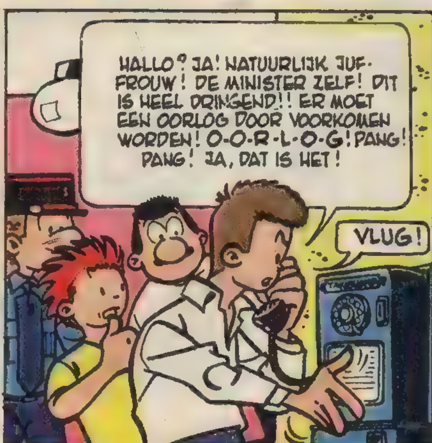

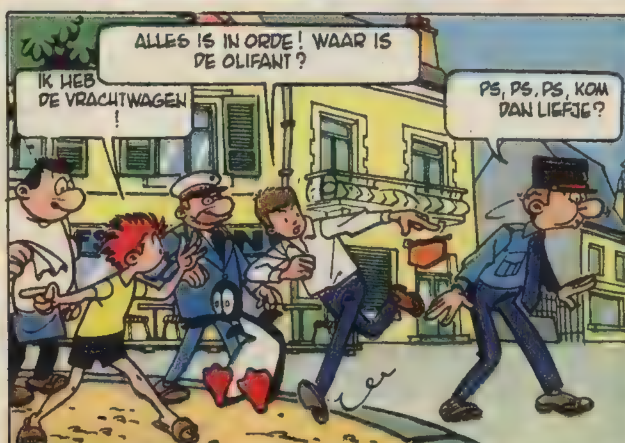

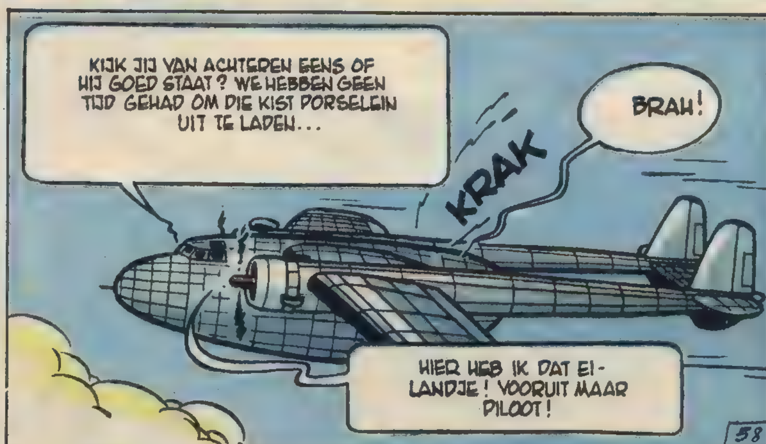

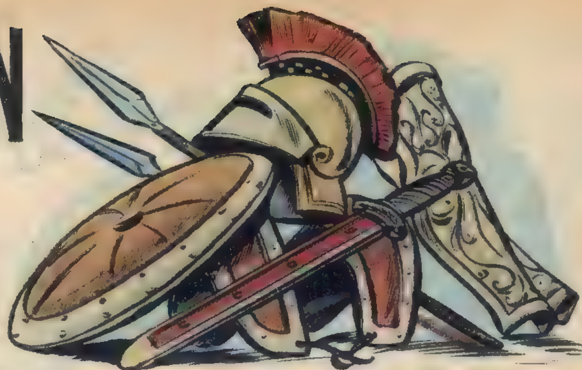

WORDT VOORTGEZET

HEINRICH SCHLIEMANN ONTDEKT TROJE

TEKST EN TEK.: FÉDOR

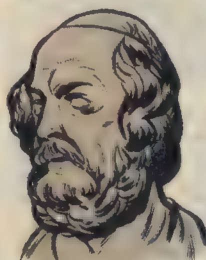

HEINRICH SCHLIEMANN WERD GEBOREN IN 1822 IN DUITSLAND ALS ZOON VAN EEN DOMINEE. IN DE HANDEL VERWIERF HIJ EEN ENORM VERMOGEN. IN ZIJN JEUGD WAS HIJ AL GEINTERESSEERD IN OUDHEIDKUNDE EN OP RIJPE LEEFTIJD ZETTE HIJ DEZE STUDIES VOORT. HIJ GING OP REIS OM VOORAL DE DOOR HOMERUS GENOEMDE PLAATSEN TE ONDERZOEKEN...

DE ILIAS IS EEN HELDENDICHT VAN DE BLINDE GRIEKSE DICHTER HOMERUS, WAARIN HIJ EEN EPISODE UIT HET TIENDE JAAR VAN DE TROJAANSE OORLOG BEZINGT.
ILIAS KOMT VAN ILIUM= TROJE.

WEET JE WAT? JIJ BENT ACHILLES EN IK HECTOR. WE ZULLEN NU EENS ZIEN OF HET MOGELIJK IS OM DE STAD HEEN TE RENNEN EN DAT NOG WEL DRIEMAAL.
WAT EEN GELUK, DAT WE GEEN HARNASSEN DRAGEN!

GENADE, MIJNHEER, IK BEN ER ECHT WEL VAN OVERTUIGD, DAT HET ONMOGELIJK IS!
VAN AL DIE ANDERE THEORIEËN KLOPT DUS NIETS!

EN MIJNHEER, GAAN WE NU TERUG NAAR DE ZEE?
INDERDAAD! EN DAT HIER ABSOLUUT GEEN RUÏNES TE VINDEN ZIJN, IS VOOR MIJ EEN BEWIJS TE MEER!

ZEG, KIJK DAARGINDS OP DIE HEUVEL EENS! DAT LIJKEN WEL RUÏNES!
DAT IS HISSARLIK, DE OVERBLIJFSELEN VAN EEN OUDE ROMEINSE STAD.

IN IEDER GEVAL IS DIE PLAATS BETER GESCHIKT OM EEN VERSTERKTE STAD TE BOUWEN.
MAAR DIE TWEE BRONNEN DAN, MIJNHEER?

IK DENK, DAT DAT MIJN FOUT GEWEEST IS! IK HEB ER TE VEEL BELANG AAN GEHECHT, NET ALS MIJN VOORGANGERS!

ZOU IK TOESTEMMING KUNNEN KRIJGEN OM OPGRAVINGEN IN DE BUURT VAN HISSARLIK TE VERRICHTEN, DENKT U?
WAARSCHIJNLIJK WEL, MAAR IK MOET U WAARSCHUWEN, DAT U NIET DE EERSTE BENT.

DAT WEET IK, MAAR IK GELOOF, DAT IK ONTDEKT HEB WAAR TROJE GEWEEST IS!
!?!
2

IN 1870 BEGINNEN DE OPGRAVINGEN ONDER LEIDING VAN SCHLIEMANN, DIE IN DE BUURT VAN HISSARLIK MET ZIJN VROUW EEN KAMP OPGESLAGEN HEEFT. IN TWEE MAANDEN WORDT EEN HELE ROMEINSE STAD BLOOTGELEGD.

DEZE GEBRUIKSVOORWERPEN BEWIJZEN, DAT HIER VROEGER EEN WELVARENDE STAD GEWEEST IS!
JA, MAAR EEN ROMEINSE STAD EN DAT IS EIGENLIJK EEN TELEURSTELLING VOOR ME!

MIJNHEER SCHLIEMANN, KIJK EENS WAT WE GEVONDEN HEBBEN!
WEL VERDRAAID! DIT VOORWERP IS UIT EEN VEEL OUDER TIJDPERK AFKOMSTIG!

DAAR MOETEN WE DOORGAAN MET GRAVEN! VOORZICHTIG HOOR! KIJK DIE STEENBROKKEN EENS! HIERONDER MOETEN OVERBLIJFSELEN VAN EEN NOG VEEL OUDERE STAD ZIJN!

MAAR HEINRICH SCHLIEMANN ZOU NOG MEER VERBAZINGWEKKENDE ONTDEKKINGEN DOEN! OVER DE HELE WERELD WIJDDEN DE KRANTEN ARTIKELEN AAN ZIJN WERK!
HEINRICH SCHLIEMANN HEEFT TIJDENS OPGRAVINGEN IN DE BUURT VAN HISSARLIK (TURKIJE), NEGEN BOVEN ELKAAR LIGGENDE STEDEN GEVONDEN. IN DE EEN NA LAATSTE LAAG, HEEFT HIJ DE FUNDAMENTEN VAN HET PALEIS VAN KONING PRIAMUS, DAT IN DE ILIAS VAN HOMERUS BESCHREVEN WORDT, ONTDEKT!
NOU, NOU, DAN HEEFT HIJ WEL EEN LESJE ARCHEOLOGIE AAN DE HELE WERELD GEGEVEN!

WAAR DENK JE AAN, HEINRICH? BEN JE NIET TEVREDEN OVER DIT PRACHTIGE RESULTAAT?
NIET HELEMAAL, KINDJE! VROEGER DROOMDE IK ER VAN EENS DE GROTE SCHAT VAN KONING PRIAMUS TE VINDEN... EN DAT IS ME NIET GELUKT!

GELOOF JE DAN WERKELIJK, DAT DIE SCHAT BESTAAT?
ZEKER WETEN DOE IK HET NATUURLIJK NIET, MAAR IK KAN DE GEDACHTE ER AAN MAAR NIET VAN ME AFZETTEN!
3

SCHLIEMANN ZETTE ZIJN OPGRAVINGEN NOG TOT 1882 VOORT. DE SCHAT, DIE BEKEND STAAT ALS DE "SCHAT VAN PRIAMUS" SCHONK HIJ AAN DUITSLAND (BERLIJN : MUSEUM FÜR VÖLKERKUNDE). EEN DEEL ERVAN BLEEF IN TURKIJE. MEN WEET THANS DAT DE SCHAT NIET HEEFT TOEBEHOORD AAN PRIAMUS, DOCH AAN EEN KONING DIE 1.000 JAAR VOOR PRIAMUS IS GESTORVEN.

VINCENT LARCHER

Mijnheer Larcher kan maar niet ontdekken, wat er aan zijn wagen

midvoor

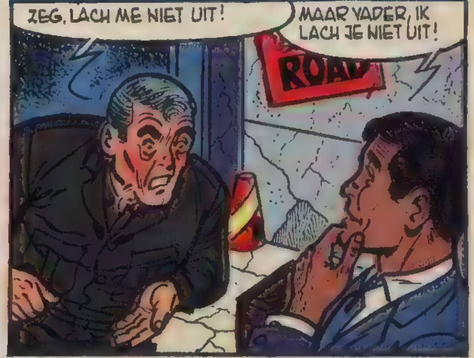
TEKST EN TEKENINGEN:

Raymond Reding

mankeert. Gelukkig weet Brasseur wel raad..

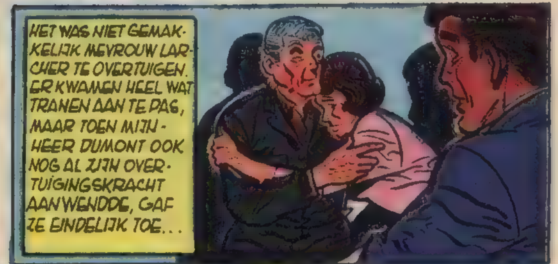

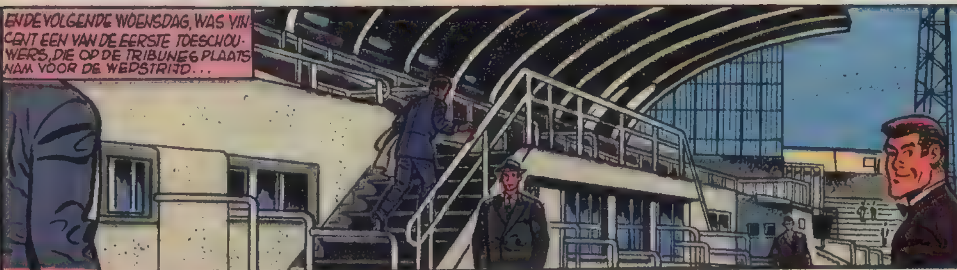

DE MINUTEN GINGEN VOORBIJ... LANGZAAM KWAM ER MEER VOLK IN HET STADION... PLOTSELING...

HALLO! HALLO! WIL DE HEER VINCENT LARCHER ONMIDDELLIJK NAAR HET SECRETARIAAT KOMEN!...

WORDT VOORTGEZET

EEN HEERL

Venetië, de Ponte di Rialto.

STUTTGART (vervolg)

BENEDEN worden we al opgewacht en na de landing gaan we direct naar het stadhuis, waar de ontvangst door het stadsbestuur en de plaatselijke pers plaats heeft. Hierna volgt een heel interessant bezoek aan het museum, dat in de Mercedes-Benz fabrieken gevestigd is. Deze fabrieken bevinden zich in de directe omgeving van Stuttgart, en we bewonderen daar de meest eerbiedwaardige voorouders van onze huidige automobielen. Als we die stoomkarretjes eens bekijken, begrijpen we meteen, dat er vroeger mensen waren, die beweerden, dat de auto het paard nooit zou kunnen vervangen ! Ze hebben beslist buiten de waard, of liever gezegd, buiten het genie van een paar knappe mannen gerekend, die er voor gezorgd hebben, dat de motoren zoveel beter en sneller werden.

Vanavond gaan we heerlijk dineren op de Fernsehturm, de vierde toren van onze reis !

En daar zitten we dan 211 m. van de begane grond. Ja, en stel je nu nog even voor, dat de toren zelf boven op een heuvel staat. We hoeven niet te vertellen, wat een prachtig uitzicht we hebben over het Neckardal en Stuttgart, waar een voor een de lichtjes aanfloepen.

IS VENETIE HET AMSTERDAM VAN HET ZUIDEN ?

Nee, honderdmaal nee !
Geloof ons nu maar, er is geen vergelijking mogelijk ! Het stralende licht en de strakblauwe hemel, die ons tegemoet komen, zo gauw we de lagune opvaren, zullen altijd een flagrante tegenstelling vormen met de grijsgrauwige charme van Amsterdam !
Onder deze van zon laaiende hemel, wordt het zwart van de gondels in

Rome, in het Colosseum

VERVOLG VAN KUIFJE Nr 40

duizenden rimpeltjes weergegeven op het wateroppervlak.
Straks zullen we het Canal Grande afvaren en natuurlijk met onze twee gondels onder de Ponte di Rialto doorglijden. Op het ogenblik zwerven we door de stad. We wandelen door nauwe bochtige straatjes, die bijna altijd op een plein uitkomen, waar dan een kerk of een paleis staat. De hitte is verzengend. Dan is daar opeens de Ponte dei Sospiri (Brug der Zuchten) tussen het Dogenpaleis en de voormalige staatsgevangenis. Vanzelfsprekend vergeten we de Piazza S. Marco niet ! We bewonderen de prachtige basiliek, waar men al in 829 aan begonnen is. De koepels schitteren in de felle zon en binnen in het halfduister verschuilen zich ongehoord rijke mozaïeken. Hoog boven het Dogenpaleis torent eenzaam de 99 m. hoge, alleenstaande Campanile, opgericht in de 10e eeuw, vernieuwd in 1329, opnieuw ingestort in 1902 en nadien geheel herbouwd.

Dit is de vijfde toren van onze Europareis en van de Campanile hebben we een prachtig uitzicht op de vergulde koepels en daken van Venetië.
De in totaal 200 marmeren paleizen aan het waterfront, met hun typische, in de kleuren van de bezitters gehouden aanlegpalen voor de gondels, de op de kanaalpunt gelegen koepelkerk van S. Maria della Salute, die het Canal Grande naar het Oosten afsluit, maken op ons een onvergetelijke indruk. Nee, we hebben ook de duiven op het San Marcoplein niet vergeten ! Vanavond zullen we eraan moeten geloven ! Feestkleding voor, want we zijn uitgenodigd door een Italiaanse kennis voor een diner in zijn paleis. We dineren romantisch op een terras, dat boven het Canal Grande hangt. Eerlijk gezegd moeten we echt wel ons best doen om niet in slaap te vallen. Het is trouwens al vreselijk laat en kun je je een heerlijker slaaplied bedenken dan het kabbelende water en de zachte avondlucht ?

In de straten van het oude Ostia

ROME, DE EEUWIGE STAD !

Zaterdag, 20 juli.
Ook deze keer hebben we een voorspoedige vliegreis gehad. Maar, we moeten het allemaal bekennen, we zijn opgewonden. We trappelen van ongeduld om de « Eeuwige Stad » te zien ! We vormen nu al een echte familie en in de vliegtuigen, de hotels en restaurants kijkt iedereen ons nieuwsgierig aan ! Wat een leuk stel, denken ze natuurlijk !
We worden met de bus naar de stad gebracht en allemaal raken we in een soort verdoving, dezelfde verdoving, die over de velden, waar we doorrijden, hangt.

Parijs, hoog op de Eiffeltoren

Plotseling ligt Rome voor ons ! Rome, de stad met haar woelige verleden, haar klassieke verleden, waarvan de indrukwekkende ruïnes getuigen !

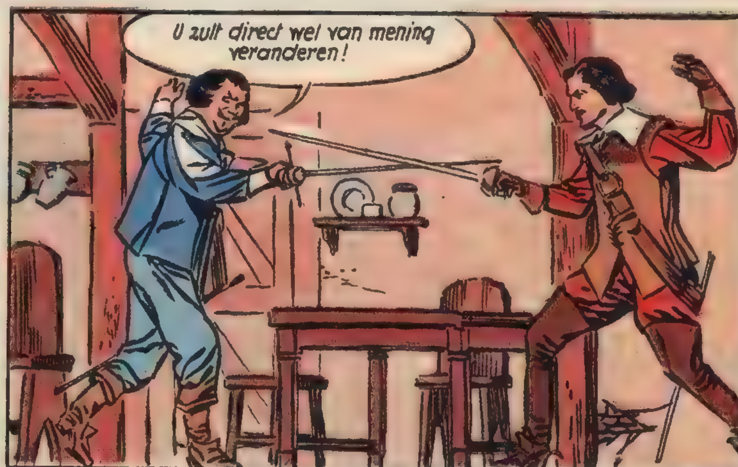
Drie dagen lang doorkruisen we Rome en bewonderen de vele aspecten van deze oude stad.
We wanen ons terug in het oude Keizerrijk, als we over het Forum Romanum wandelen en voor het reusachtige Colosseum staan. We staan aan de voet van eeuwenoude triomfbogen, door zegevierende keizers gebouwd, we zien de thermen van Caracalla, dwalen rond in de Catacomben en blijven angstig dicht bij onze gids, want we hebben gehoord, dat er wel eens onvoorzichtige toeristen zijn, die menen in dit doolhof van onderaardse gangen de weg te weten en nooit meer terugkeren !
We staan aan de voet van de Engelenburcht : het in de middeleeuwen tot vesting verbouwde mausoleum van Hadrianus.
We brengen een bezoek aan het Vatikaan en komen vreselijk onder de indruk van de St.-Pieter, de grootste kerk ter wereld. Paus Paulus VI, hoog op zijn balkon, geeft zijn zegen aan de menigte en even kunnen we onze ontroering niet bedwingen. Ook het moderne Rome wordt niet vergeten. Het indrukwekkende, door zes architecten ontworpen, Stazione Termini is esthetisch en technisch bewonderenswaardig. We worden overdonderd door zoveel antieke gebouwen, kerken, fonteinen, paleizen, parken en de zon ! Ons verblijf is veel te kort, dagenlang zouden we hier rond moeten kunnen dwalen, maar toch hebben we even het hart van de eeuwige stad voelen kloppen !
De avond voor ons vertrek naar de volgende Europese plaats op onze tocht, zijn we als het ware verdoofd, door al het moois, dat we gezien hebben.

VERVOLG PAGINA 32

De Musketier

van de Koning!

De Castaignac moet de geheime boodschap, die Bellegarde bij zich draagt, aan de kapitein van de lijfwacht gaan brengen. Natuurlijk komt het tot een duel...

DOOR L. & F. FUNCKEN.

WORDT VOORTGEZET

de terugkeer van

Michel is ondoordacht in het hol van de leeuw

MAAR PABLO IS DOOR HET DOLLE HEEN! HIJ WIL NAAR NIEMAND LUISTEREN! DE MOORDLUST STAAT IN ZIJN OGEN TE LEZEN EN HIJ HEEFT MAAR ÉÉN DOEL: DE MAN, DIE HEM NEERSLOEG TE VERNIETIGEN!
VOOR ONZE VRIENDEN KOMT DEZE WOESTE INVAL PRECIES VAN PAS. ZE MAKEN VAN DE VERWARRING GEBRUIK OM HUN KWELGEESTEN BUITEN GEVECHT TE STELLEN! EEN VERWOEDE STRIJD BREEKT LOS! DE GANGSTERS PROBEREN OPNIEUW IN BEZIT VAN HUN REVOLVERS TE KOMEN EN ONZE VRIENDEN DOEN HUN BEST OM DAT TE VERHINDEREN!

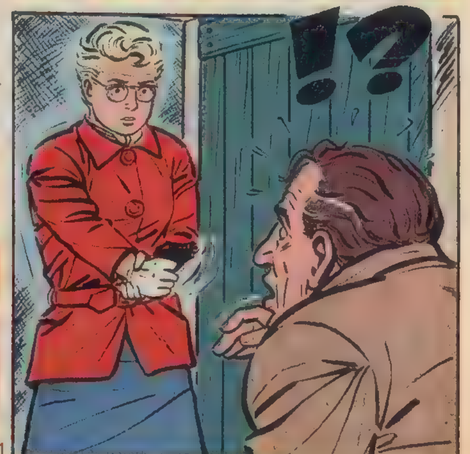

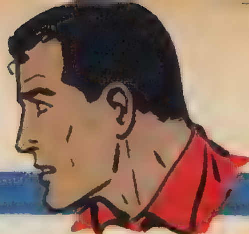

STEVE WARSON

EEN NIEUW AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT DOOR Jean Graton

eerend, recht in de armen van de gangsters. Plotseling wordt de deur ruw opengesmeten !

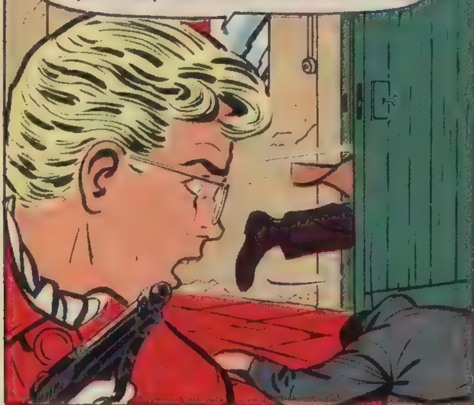

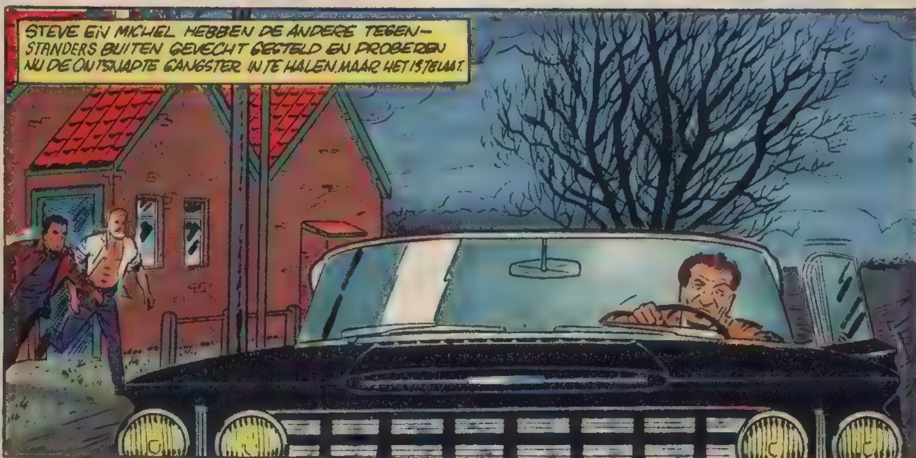

52

WORDT VOORTGEZET

DE TREIN VAN 16.58 UUR

Verhaal : Jacques Acar
Illustratie : Torton

LANGZAAM werd de deur van de wachtkamer opengeduwd. Een oude vrouw kwam binnen en liep naar een van de groene, houten banken, dicht bij de kachel. Daar ging ze zitten en zonder iets te zien staarde ze voor zich uit. Haar gerimpelde, door het vele werken versleten handen, rustten op een langwerpig pak, dat op haar schoot lag. De wachtkamer was kaal, aan het plafond hing een armzalig elektrisch peertje, dat een zwak licht verspreidde en de enige versiering aan de berookte wanden was een oude reclameaffiche van een reisbureau, waarop een zonnig Italiaans landschap stond, een schrijnende tegenstelling met de sneeuw en de gure wind buiten.

— En moedertje, vroeg de stationschef haar, hoe gaat het ermee ?

De oude vrouw draaide het hoofd naar hem toe en zonder hem werkelijk te zien, antwoordde ze :

— Ik word oud... ik ben zo bang, dat ik mijn opdracht niet zal kunnen vervullen...

In deze paar zinnetjes lag zoveel verdriet en berusting opgesloten, dat de stationschef zich af moest wenden.

Plotseling weerklonk een lang gefluit; de trein was in aantocht... De vrouw stond op en liep naar het perron. Even later stopte het ijzeren monster in grote wolken van stoom en met veel geknars van remmen.

De machinist stak zijn zwarte gezicht naar buiten en riep de stationschef een paar woorden toe, die door de wind volkomen onverstaanbaar waren.

De oude vrouw was in een van de wagons gaan zitten en even later zette de zware locomotief zich zuchtend en schokkend in beweging.

De stationschef liep terug naar zijn kantoortje en zette zijn pet af. Hij voelde zich opeens oud en moe.

Hij moest steeds aan de oude vrouw denken.

— Het is toch erg, zuchtte hij.

— Wat zeg je ? vroeg de wisselwachter.

— Oh, niets.., ik praatte maar zo'n beetje in mezelf !

De wisselwachter haalde zijn schouders maar eens op en ging dicht bij de kachel staan.

In de stad stapte de oude vrouw uit de trein. Ze haastte zich naar de restauratie en ging op een bank vlak bij de deur zitten.

Het grote pak had ze weer op haar knieën gelegd en haar ogen bleven onafgebroken op de zwarte wijzers van de grote klok gericht, die aan de met tegels bezette muur de minuten wegtikte.

De kelners kenden haar allemaal. Ze wisten, dat ze nooit iets gebruikte. Iedere dag kwam ze daar op dezelfde tijd en wachtte.

Als de grote zwarte wijzers half zes aanwezen, boog ze haar hoofd, stond op en ging weg. En het leek wel of de last op haar schouders iedere dag zwaarder werd.

Drie jaar lang was dit al zo !

★

— Drie azen en een koning ! Doe daar eens wat aan !

De reactie op deze uitroep was een ontevreden gemompel.

— Die kerel heeft ook altijd geluk ! merkte een van de mannen op, terwijl hij zijn kaarten op de rieten koffer gooide, die als speeltafel dienst deed.

Maar deze staking duurde niet lang, want de winnaar had de kaarten alweer verzameld, schuffelde het spel en deelde uit.

Het volgende partijtje was begonnen.

In een hoekje van het compartiment zat de oude vrouw en was zich absoluut niet bewust van wat er om haar heen gebeurde. Door het raam zag ze het troosteloze landschap voorbij schieten. De bomen met hun kale takken, staken zwart af tegen de grijze winterhemel.

De ijzige wind had de sneeuw op hopen gewaaid en het land lag gevangen in de greep van de vorst.

★

— Hij is niet gekomen... hij is niet gekomen... ! dreunden de wielen op de rails...

— Misschien was hij wel verhinderd..., dacht zij !

— Morgen misschien... ja, morgen... Bij deze gedachte lichtten haar ogen even op en plotseling wist zij het zeker !

— Morgen komt hij !

Ze greep haar pak steviger vast met een bijna beschermend gebaar.

— Ik weet zeker, dat hij morgen komt !

Weer waren ze in het kleine stationnetje.

De vrouw stapte uit en gaf haar kaartje aan de controleur. Geruisloos begonnen kleine sneeuwvlokjes neer te dwarrelen en de hele wereld werd in een grijze wollige deken gewikkeld. Opnieuw verscheurde het gefluit van de locomotief de stilte, de zware assen begonnen hun moeizame werk steeds sneller en sneller...

Lees ook blz. 28

DE TREIN VAN 16.58 UUR

Vervolg van blz. 27

Nog even tolde de sneeuw wild tussen de rails en dan niets meer. Gebogen, klein en alleen was de oude vrouw de nacht ingegaan. De volgende dag zou ze er weer zijn en iedere dag opnieuw, de hoop in haar hart, tot een macht — sterker dan zijzelf — dat zou beletten...

★

Ze had haar kleinzoon bij de dood van zijn ouders in huis genomen. Ze had voor hem gewerkt, over hem gewaakt als hij ziek was, vreugde en verdriet gekend, maar hij was alles wat ze nog op deze wereld bezat.
Al spoedig bleek, dat de jongen erg muzikaal was en hij was met veel lof geslaagd voor zijn toelatingsexamen op het conservatorium in de stad. Ze had nog veel harder moeten werken om zijn studies te kunnen betalen, maar ze deed het graag.
Op een ochtend had hij tegen zijn grootmoeder gezegd :
— Ik kan vanavond wat bijverdienen. Met een paar vrienden kan ik ergens gaan spelen. Wilt u mijn zondagspak komen brengen ? Als u de trein van 16,58 u. neemt, bent u precies om kwart over vijf in de stad.
Wacht daar maar in de restauratie op me, vlak bij de deur. Ik zal dan komen. Als ik er om half zes nog niet ben..., even had de jongen hier geaarzeld..., dan... wilt u dan morgen terugkomen ? Dan is het misschien wel een dag uitgesteld...
Ze had gedaan, wat haar kleinzoon gevraagd had. Haar reis was tevergeefs geweest...
Er was toen oorlog in het land en de jongen was door de vijand gearresteerd, beschuldigd van « opruiende activiteiten ».
Vanaf die dag was de tijd voor haar stil blijven staan.

★

Al twee lentes geleden was de vrede gesloten.
Ook in het kleine dorpje ging alles weer zijn gewone gangetje. De stationschef stond op het perron te wachten. Plotseling begon een bel te luiden en op het ouderwetse schakelbord ging een rood lichtje branden. In de verte kwam met donderend geraas een trein aan, denderde langs de overweg, vulde het kleine stationnetje met een oorverdovend lawaai, maar stopte niet...
De directie van de spoorwegen had besloten, dat de trein niet meer zou stoppen om 16,58 u.
Achter de spoorbomen stond een oude vrouw. Onder haar arm droeg ze een langwerpig pak. Ze keek naar de voortrazende trein...
Je moet het haar uitleggen, bromde de wisselwachter, terwijl hij op de steel van zijn pijp kauwde...
— Dat heb ik al geprobeerd, maar zij zal het nooit begrijpen, was het antwoord van de chef en met zijn ogen volgde hij het kleine eenzame, zwarte figuurtje.
En ze zal het ook nooit begrijpen. Weer is een nieuwe barrière opgeworpen tussen haar kleinzoon en haar, maar toch is ze op haar post ! De jongen mag haar nooit iets te verwijten hebben ! Ze zal op hem wachten, iedere dag...

★

Op een mooie zomerdag van datzelfde jaar, springt de postbode op zijn fiets. Het is vreselijk warm, maar hij trapt of de duivel hem op de hielen zit. Bij het station aangekomen, gooit hij zijn stalen ros tegen de muur en stormt naar binnen !
— Wat mankeert jou ? Je ziet er uit of je een geest gezien hebt !
De postbode laat zich op een stoel vallen en kijkt zijn oude schoolkameraad aan.
— Ik heb... fantastisch nieuws... hijgt hij. Ze heeft een brief gekregen van het ministerie... haar kleinzoon...
— Waar heb je het toch over ?
— Hij is terug !
De stationschef laat van verbazing bijna zijn pijp uit zijn mond vallen.
— Meen je dat ?
— Zeker, hij zal om ongeveer vijf uur in de stad zijn. Ze wil naar hem toe, maar nu die trein niet meer stopt... Ik heb geprobeerd het haar uit te leggen, maar...
De stationschef geeft geen antwoord ! Hij weet dat uitleggen en praten nutteloos is.
Hij blijft even in gedachten verzonken staan, dan loopt hij vastbesloten naar de telefoon...
— Dat kan je je baantje wel eens kosten, merkt de postbode op, als de chef de hoorn terug op de haak legt.
— Weet ik... maar ik moet wel !
Om 16,58 u. precies rijdt de trein het stationnetje binnen en komt met knarsende remmen tot stilstand.
De machinist steekt zijn zwarte gezicht naar buiten en groet de stationschef. Deze geeft hem een knipoogje. Beiden lopen ze een groot risico, want het ontduiken van voorschriften bij de spoorwegen is geen peulschilletje... maar daar denken ze beslist niet aan als ze een kleine, in het zwart geklede vrouw in de trein zien stappen...

★

In de restauratie wijzen de grote zwarte wijzers vijftien minuten over vijf. Vlak bij de deur zit een oude vrouw. Op haar schoot ligt een langwerpig pak en zenuwachtig frommelt ze er met haar handen aan. Opeens gaat de deur open ! Een magere jongeman in een veel te ruim pak komt binnen.
Ze staat op. Hij ziet haar en ontroerd neemt hij haar in zijn armen.
— Grootmoedertje..., snikt hij.
— Ik heb je pak meegebracht, jongen...., is alles wat ze zeggen kan.

EINDE

IN HET OOG VAN DE CAMERA

Onze reporter maakte een reis rond de wereld en bracht een karrevracht mooie foto's mee. Hier gaat de tweede reeks :

JOHANNESBURG (Zuid-Afrika)

De stad van de goudmijnen. Midden voor op de foto is de reusachtige radiotoren zichtbaar. Op de achtergrond de geelachtige steenbergen, getuigen van de rijkdommen diep in de bodem.

HONGKONG (Britse kroonkolonie en vrijhaven)

Honderd jaar geleden was dit eiland nog bijna verlaten. Tegenwoordig is het de drukste haven van het Verre Oosten !

DAKAR (Senegal)

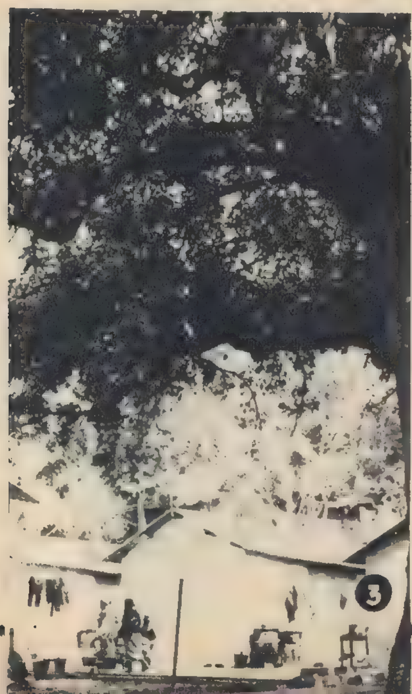
is een voorbeeld van moderne tropische architectuur. De huizen van de inwoners zien er keurig uit. Op de voorgrond een gigantische apebroodboom. Dakar heeft tevens een zeer grote haven.

VERONA (Italië)

In Verona wordt beweerd, dat op dit balkon Julia eens haar geliefde Romeo ontving.

TAVIRA (Portugal)

In bijna alle steden en dorpen gaan de vrouwen bij de openbare waterputten de was doen. Er wordt daar natuurlijk heel wat afgepraat.

SIDNEY (Australië)

De stad ligt langs een prachtige baai en deze enorme brug vormt de verbinding tussen de beide stadsdelen. Op de voorgrond de Brittania, het yacht van de Engelse koningin.

DURBAN (Zuid-Afrika)

In Rome maken de toeristen een ritje door de stad in een rijtuigje, in Venetië is dat een tocht met een gondel. In Durban wordt zo'n tochtje gemaakt in een tweewielig karretje, dat getrokken wordt door een Zoeloe in zijn mooiste costuum.

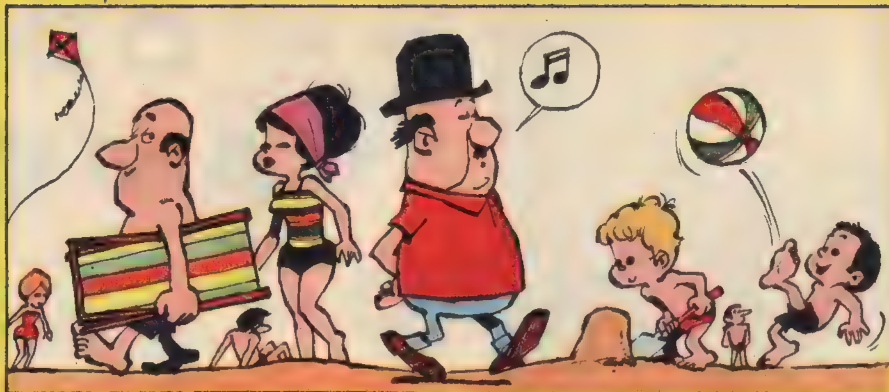

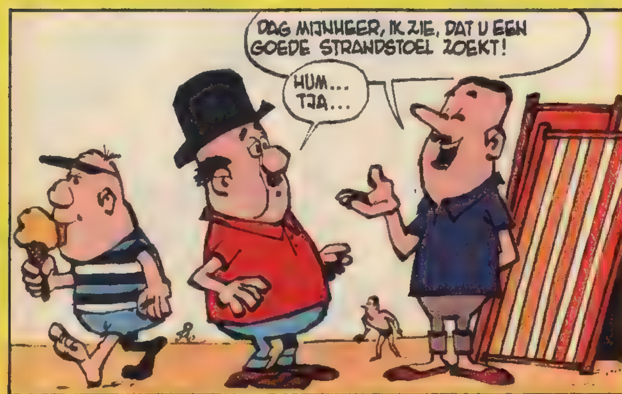
JONAS DISTEL

KOOPT EEN STRAND-STOEL

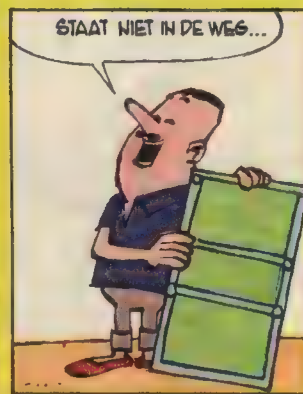

door JO-EL

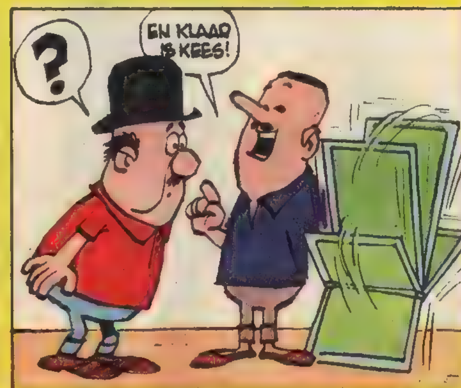

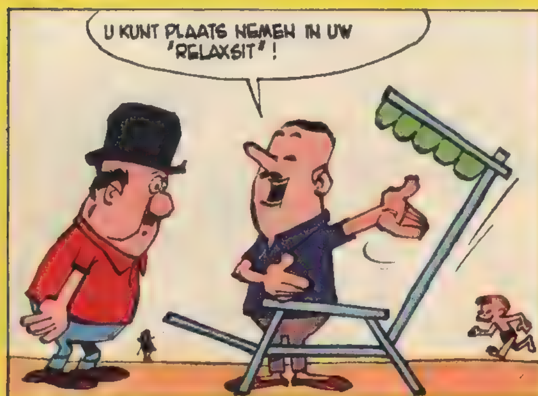

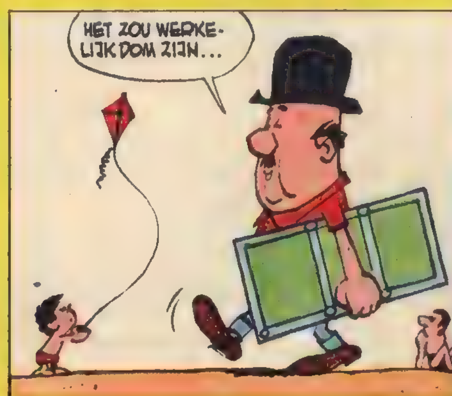

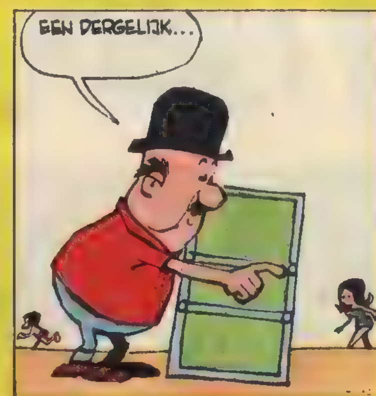

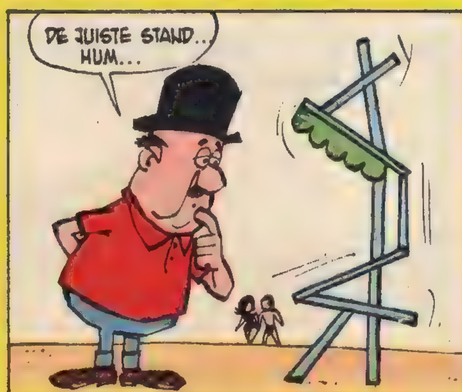

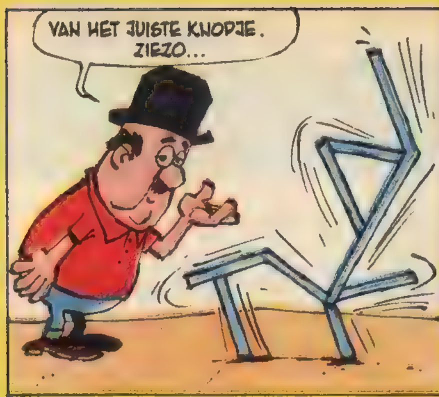
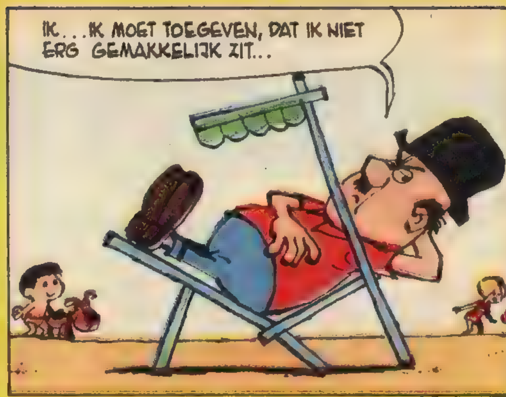

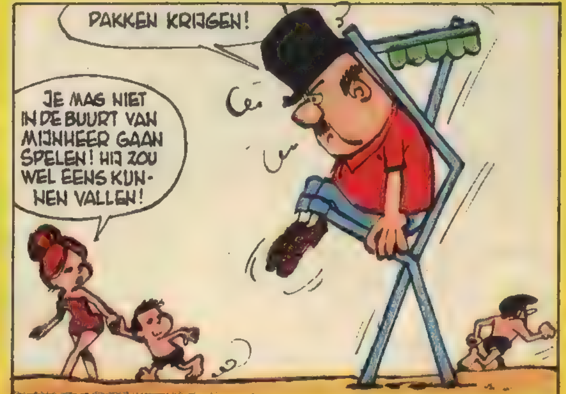
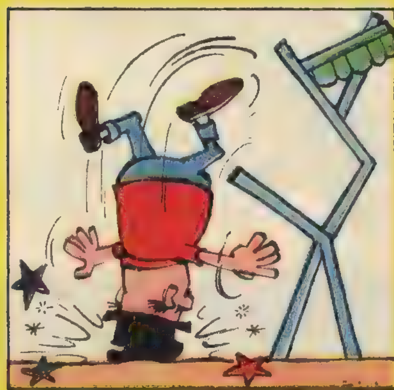

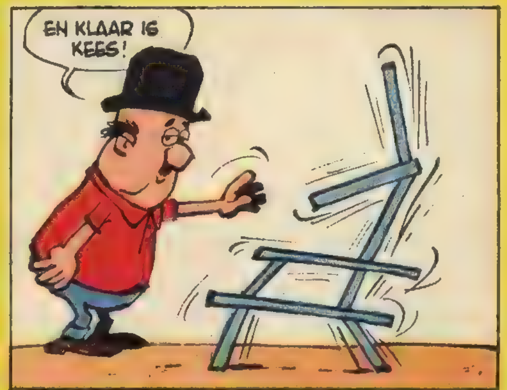
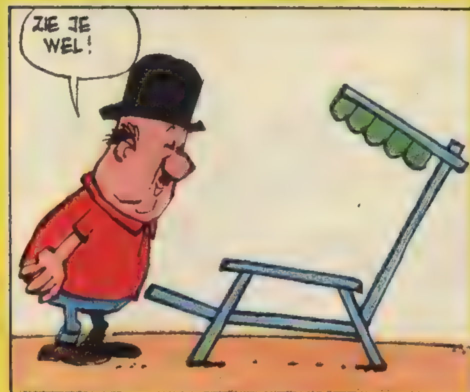
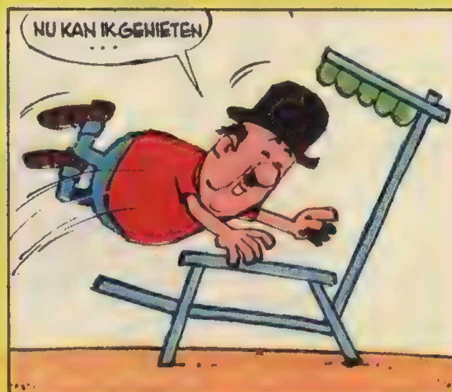
3/A

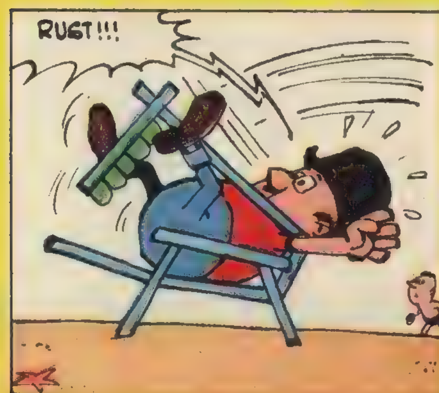

VAN HET JUISTE KNOPJE. ZIEZO...

IK... IK MOET TOEGEVEN, DAT IK NIET ERG GEMAKKELIJK ZIT...

IN HET BEGIN IS ZOIETS ALTIJD EEN BEETJE LASTIG...

JE MOET...

DE SLAG TE...

PAKKEN KRIJGEN!
JE MAG NIET IN DE BUURT VAN MIJNHEER GAAN SPELEN! HIJ ZOU WEL EENS KUNNEN VALLEN!

NU MOET IK EVEN GOED NADENKEN... HIJ ZEI, OP DAT KNOPJE DRUKKEN...

EN KLAAR IS KEES!

ZIE JE WEL!

NU KAN IK GENIETEN ...

VAN EEN WELVERDIENDE...

RUST!!!

WAT IS ER AAN DE HAND?
IK GELOOF, DAT HIJ IN ZIJN STOEL DOOR DE OPKOMENDE VLOED VERRAST IS!
WAT ZIET HIJ VRESELIJK BLEEK!
HELP! IK WIL ER UIT!
IK BEGRIJP HELEMAAL NIET, WAAROM HIJ NOG EEN BRANCARD NODIG HEEFT, ALS HIJ AL IN EEN STOEL ZIT!
EINDE

EEN HEERLIJKE REIS DOOR EUROPA

Vervolg van blz 21

Luxemburg, een mooie wandeling in het woud.

Gelukkig stelt iemand voor een koele duik te gaan nemen in het water van de Tiger-monding bij de havenplaats Ostia.

OP HET BALKON VAN PARIJS

De Caravelle, de eerste jet van deze reis, zet ons zachtjes op Orly, het modernste vliegveld ter wereld, neer.

We lunchen op de luchthaven en hebben de indruk in een aquarium te zitten. Voor ons zien we het reusachtige spel van de metalen vogels.

Dit is de tiende dag van onze reis en Parijs met al z'n heerlijkheden en charmes ligt voor ons open. Parijs, de stad waar zoveel over geschreven en verteld wordt ! Eerst waren we een beetje moe, maar het idee eindelijk zelf eens door die beroemde stad te kunnen dwalen, heeft ons met laaiend enthousiasme vervuld.

We rijden over de Champs Elysées, om de Arc de Triomphe. Het verkeer suist om ons heen, we voelen ons opgewonden en staan dan ineens op de Place de la Concorde, waar in het midden majestueus de obelisk oprijst. We bewonderen de Jardin des Tuileries, het Louvre en over de Pont Neuf komen we op het Ile de la Cité met het Justitiepaleis en de beroemde Notre Dame. Het is zoveel, zoveel...

Montmartre, de Sacré Cœur, de terrasjes, weer terug de stad in, nu op de linkeroever het Hôtel des Invalides, terug langs de Seine met de bekende boekenstalletjes.

Dan is voor ons de Pont d'Iena en voor we van alle machtige indrukken bekomen zijn : de Eiffeltoren, de zesde toren van onze Europese omzwervingen. Het jongste, maar het bekendste monument van Parijs, dat het hele stadsbeeld beheerst. Op de derde etage van deze meer dan 300 m. hoge toren bewonderen we opnieuw de indrukwekkende stad. We voelen ons optimistisch, we komen onder de indruk van het jachtige, haastige leven en ook van de charme van Parijs.

DE ARDENNEN IN EEN NOTEDOP

Vrijdag 26 juli. Vandaag komen we aan in Luxemburg, de hoofdstad van het gelijknamige groothertogdom, het kleinste van de zes landen van de Europese Gemeenschap. We zijn een beetje triest gestemd. Luxemburg betekent de laatste halte voor het eindstation, waar we weer uit elkaar zullen gaan na deze onvergetelijke reis. We reizen door « Klein Zwitserland », we zien steile hellingen, begroeid met bossen, diep ingesneden dalen, waar woeste bergstroompjes doorkolken. Natuurlijk zijn er veel woestere bossen en misschien ook wel mooiere dan we hier zien, maar toch zullen we deze rustige, landelijke streek nooit vergeten.

Hier komen we een beetje tot rust, na de wervelwind van stedelijk schoon, waar we in meegesleept zijn.

HET AFSCHEID

Dit wordt dan de laatste bladzijde in ons gezamenlijk dagboek-reisverslag. We zijn onderweg van Luxemburg naar Brussel.

Snelle straalvliegtuigen, hotels, restaurants en torens, het ligt allemaal achter ons. We hebben nu alleen nog maar ontzettend veel herinneringen en ons reisverslag.

De zon schijnt en we rijden langs de Moezel, de Semois, de Maas en door het Brabantse land.

Dan ligt Brussel voor ons en we zijn eigenlijk min of meer verward. Enerzijds vinden we het wel fijn weer naar huis te gaan, maar anderzijds is dit het onherroepelijke einde van een droomreis!

Voor de laatste maal zijn we bij elkaar, vormen we de Europese familie, die we tijdens onze zwerftocht geworden zijn.

Het is zondag en we zitten in de tuin van een vriend, vlak bij een bos. Het is rustig om ons heen en we halen herinneringen op aan de reis, want dat is het enige wat we nog overhebben. Morgen zullen we door een spervuur van interviews, vragen en nog eens vragen moeten worstelen. Journalisten, radio- en televisiemensen zullen ons « uitbenen » in het Patriciërshuis te Brussel.

Brussel : « het levende » kenteken der Europese Jeugd.

We zijn echt voor de laatste keer rustig bij elkaar. Nooit zullen we deze reis vergeten en de onderlinge vriendschap, die erdoor ontstaan is, is een klein voorbeeld van hoe het eigenlijk in Europa zou moeten zijn !

L. MUSIN

EINDE

DIE ONVERBETERLIJKE BAS !

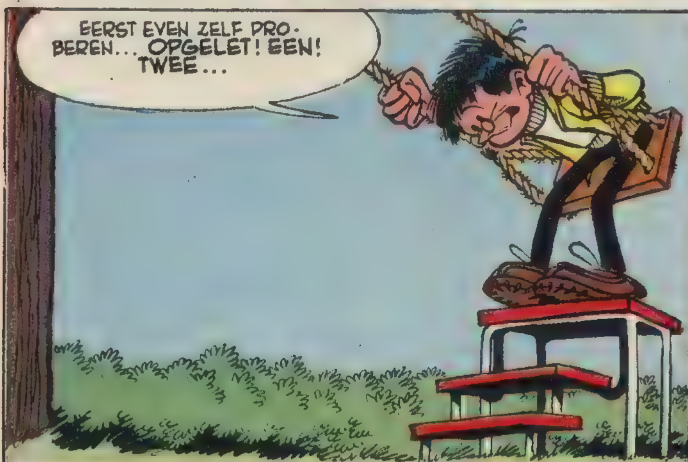
DOOR Mitte!!

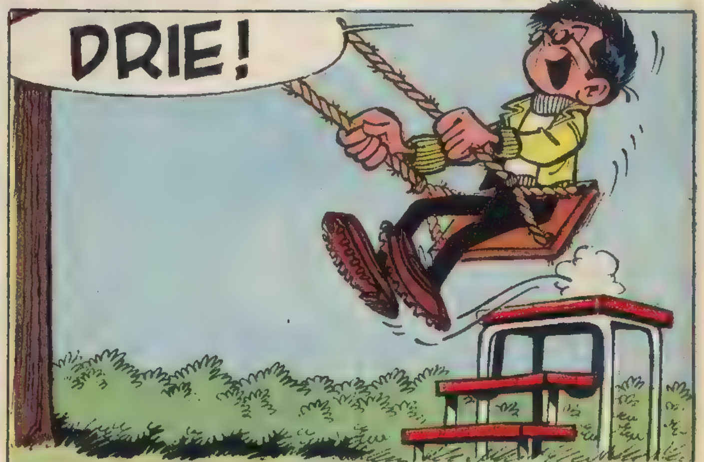

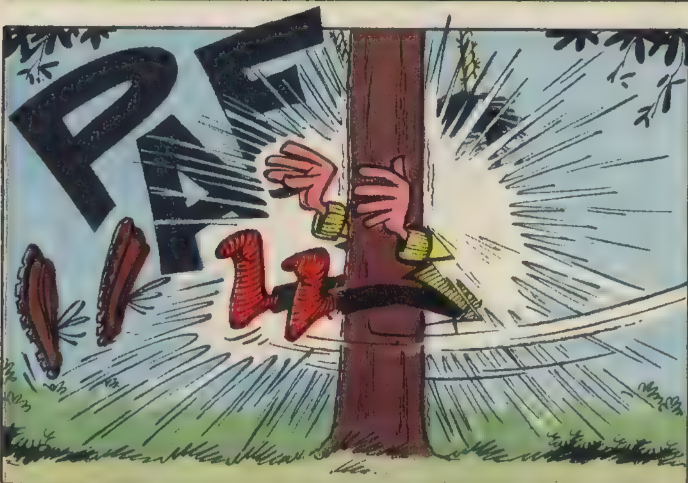

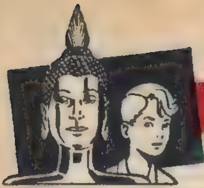

De BOEDDHA van

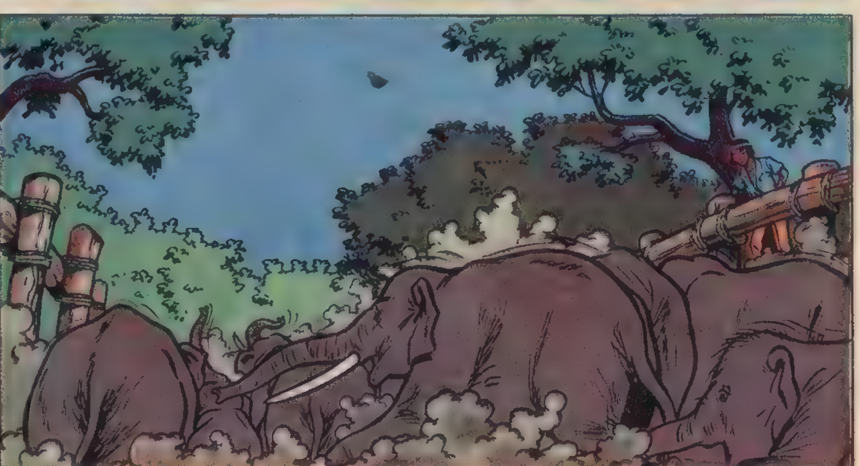

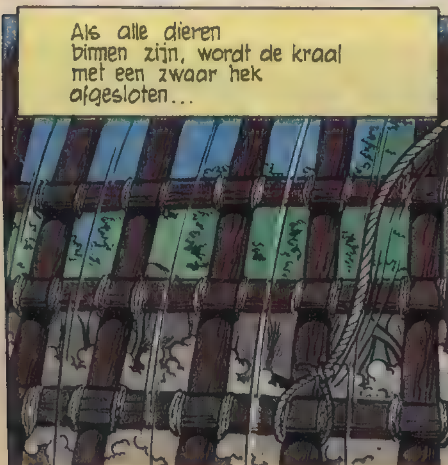

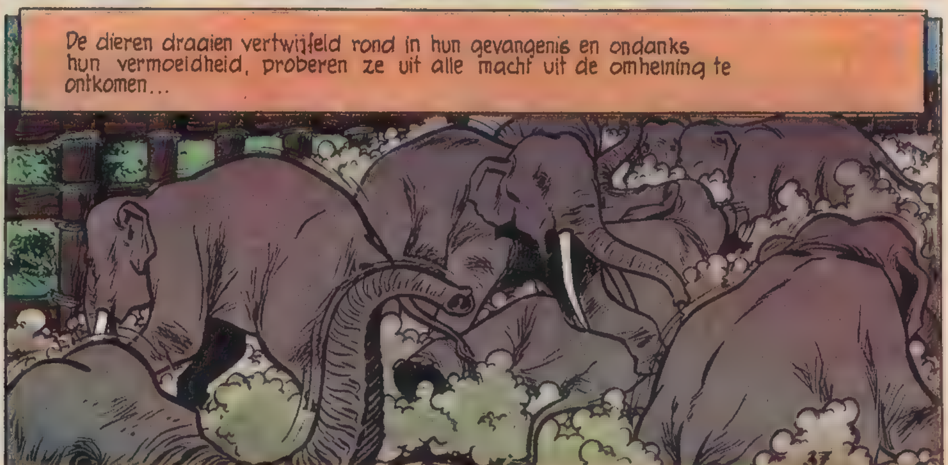

MUANG THAI

F. CRAENHALS

Langzaam maar zeker worden de in paniek geraakte olifanten naar de omheining gedreven. Zal de kudde gevangen worden ?

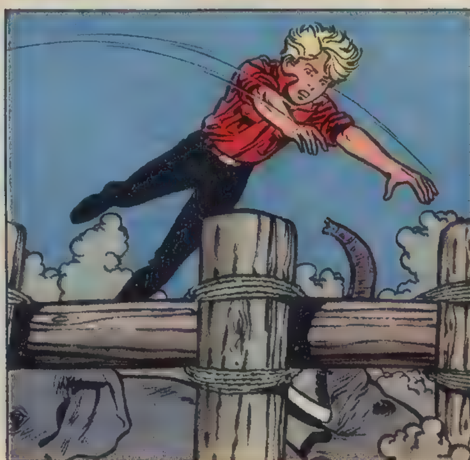

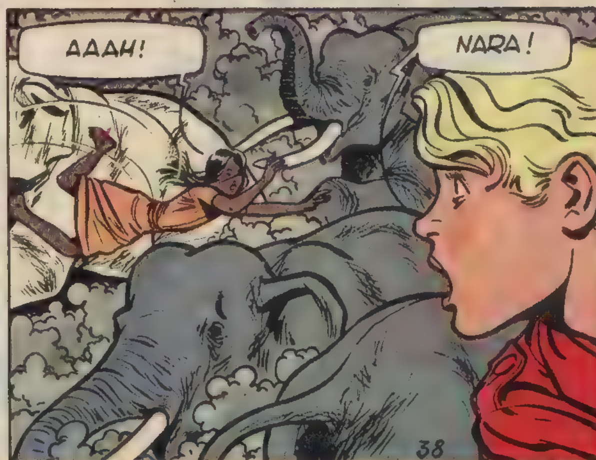

WORDT VOORTGEZET

HET GROOTSTE SCHIP

"BIG

DE BIG E is de ENTERPRISE, het eerste Amerikaanse vliegdekschip met atoomaandrijving en bovendien het grootste schip ter wereld. Je zou over dat drijvende monster beslist een dik boek kunnen schrijven, maar we zullen ons hier beperken tot enkele bijzonderheden en je heel de ENTERPRISE in een notedop geven nl. in cijfers. Zo doen de Amerikanen het trouwens zelf ook. Daar gaan we dan :

De INTERPRISE - CVA (N) 65 voor de US Navy-specialisten - heeft een waterverplaatsing van 87.000 ton. Zijn totale lengte bedraagt 342 m, zijn totale breedte (vliegdek) 40 m., zijn maximumhoogte van kiel tot top : 70 m, dat is zo wat de hoogte van een flatgebouw van 25 verdiepingen. Het contract voor de constructie van de ENTERPRISE werd ondertekend op 15 november 1957, het eerste stuk van de kiel werd gelegd op 4 februari 1958, de romp werd te water gelaten op 24 september 1960 en de BIG E werd in dienst genomen op 25 november 1961.

Aan boord van de ENTERPRISE vind je een bemanning (de piloten inbegrepen) van liefst 4.600 koppen die 13.800 maaltijden per dag opsoepeert, over 3000 hutten en 1.800 telefoons beschikt.

De 8 atoomreactoren van de BIG E ontwikkelen een kracht van 200.000 pk, ze drijven vier schroeven aan die een doorsnede hebben van 6.40 m en per stuk 29.250 kg wegen. Ze geven het schip een snelheid van 65 km per uur.

Met vier roeren, ieder 35 ton zwaar, wordt het vliegdekschip bestuurd en, als de ENTERPRISE het anker werpt, is dat niet zo maar een ankertje. Neen, het zijn er twee die per stuk 30 ton wegen en aan kettingen hangen waarvan iedere schakel niet minder dan 163 kg zwaar is.

Naar men ons heeft verteld. werkten 915 ingenieurs aan de constructieplannen en zij ontwierpen er niet minder dan 16.100... Moest men ze allemaal naast elkaar op de grond leggen (de plannen, niet de ingenieurs), dan zouden ze een lint vormen dat 3.862 km lang is.

Voor de bouw van de reus waren 61.000 ton stalen platen nodig die aan elkaar werden gelast met 1.540 ton van een speciaal staal. Er waren ook nog 1.400 ton aluminum nodig en al dat bouwmateriaal samen werd aangevoerd in meer dan 3.000 spoorwagens...

De ENTERPRISE heeft geen patrijspoorten, gans de romp is hermetisch gesloten om de bemanning, in geval van atoomaanval, beter te beschermen. In het schip moet natuurlijk lucht komen en die lucht moet ook voortdurend ververst worden ; daarom is er air-conditioning. De fabriek — dat woord is hier beslist niet te duur — waar de lucht voortdurend wordt ververst en op temperatuur gebracht, zou makkelijk 400 woningen van verse lucht kunnen voorzien.

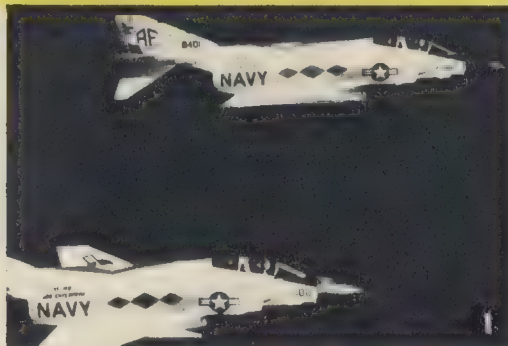
De fabriek waar het water wordt gedistilleerd heeft een productie van 10.360.000 liter per dag, dat is genoeg voor de bevoorrading van een kleine industriestad.

Door 60 km buizen, wordt de warme lucht van boven naar onder en van het ene eind naar het andere eind van het vliegdekschip gevoerd en de ventilatie verzekerd.

Je vindt aan boord van de BIG E meer dan 1.000 km electrische leidingen, de electronische installaties verbruiken zoveel energie als 300 sterke radiozenders tegelijkertijd. Er zijn meer dan een miljoen transistoren, lampen en dioden. Er wordt genoeg electriciteit voortgebracht om een stad van 2 miljoen inwoners van electriciteit te voorzien...

De ENTERPRISE heeft meer dan 25.000 lichtbronnen en zijn hulpmotoren hebben een kracht van meer dan 30.000 pk. Vermelden we verder nog — en het is belangrijk — dat de BIG E een heuse roomijsfabriek heeft, drie bars, een bibliotheek, een bioscoop, een drugstore, een postkantoor en

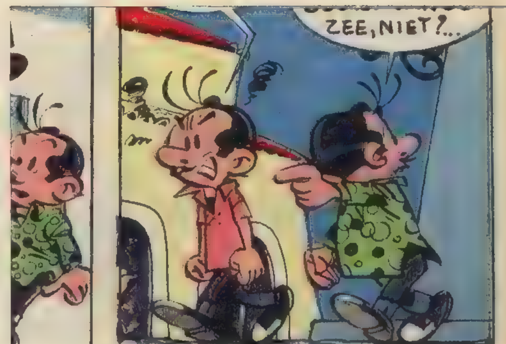
1

2

TER WERELD :

E"

zelfs een drukkerij, een TV-zender met gesloten circuits, een volleyballveld en nog een heleboel andere dingen.
En als je dat allemaal hebt gelezen, dan is het je meteen duidelijk dat de ENTERPRISE een reus is en geen ander vliegdekschip er aan tippen kan.
Ik ben ervan overtuigd, dat je graag weten wilt hoe de kommandant van dat monster heet en hoe oud hij is. Wel, hij heet Vincent Paul de Poix en werd geboren op 13 augustus 1916.

DE « VLEUGELS » VAN DE ENTERPRISE

HET juiste aantal vliegtuigen dat de BIG E kan meevoeren is niet bekend. De toestellen zijn echter verdeeld over negen squadrons :

— Fighter Squadron 33 met de interceptiejagers Chance Vought « Crusader » F-8E (foto 3).

— Fighter Squadron 102, uitgerust met de jachtvliegtuigen F-4B « Phantom II » Mc Donnell (foto 1).

— Attack Squadron 65, nog uitgerust met de Douglas A 1 H « Skyraider » (vliegtuigen met zuigermotoren) (foto 4).

— Attack Squadron 64,66 en 76, met de Douglas A 4 C (foto 6).

— Heavy Attack Squadron 7 dat onlangs de gloednieuwe North American A 5 A « Vigilante » (foto 2) heeft gekregen.

— Light Photographic Squadron 62 met « Crusader », maar dan natuurlijk « Crusaders » die volgepropt zijn met fototoestellen.

— Carrier Airborne Early Warning Squadron 12 (wat men zou kunnen vertalen door vliegend radar-squadron) en dat nog de tweemotorige Grumman E 1 B « Tracer » (foto 5) gebruikt.

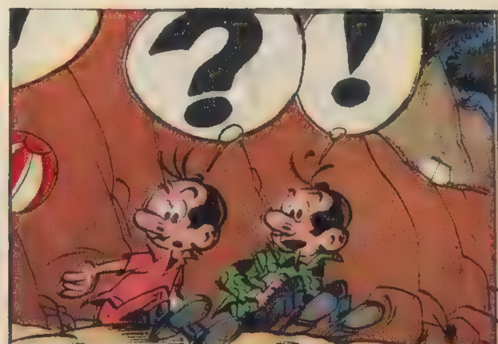
Daarbij komen dan nog de helikopters die ingezet worden bij reddingsoperaties. In het geheel moeten er 120 (en waarschijnlijk zelfs meer) vliegtuigen aan boord zijn.

5

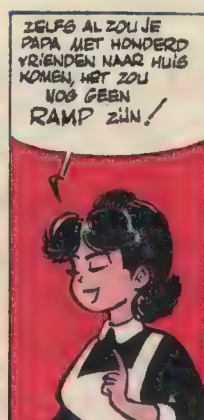
3

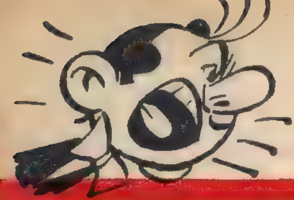

GEEN PRUIMENVLA VOOR

Yoghurt verijdelt systematisch alle ontvluchtingspogingen van onze vrienden.

IK KRIJG MIN OF MEER DE INDRUK DAT DE HEREN ER VANDOOR WILLEN GAAN ZONDER HET WERK TE DOEN WAAR ZE ZO'N GROOT VOORSCHOT VOOR ONTVANGEN HEBBEN...

HELEMAAL NIET!... WE WILDEN ALLEEN MAAR WETEN OF YOGHURT ZIJN WERK GOED DOET...

EN HIJ DOET HET HEEL GOED!

DAT WEET IK WEL... MAAR TOCH ZOU IK U WILLEN VERZOEKEN DE ZAKEN VLUG AF TE HANDELEN, WANT IK HEB ERG SLECHT NIEUWS GEKREGEN! EEN VAN MIJN MEDEWERKERS HEEFT ME VERTELD, DAT CIOCCOLATO IN DE STAD IS...

?!?!

DE BIG E is de ENTERPRISE, het eerste Amerikaanse vliegdekschip met atoom- dienst genom 1961. Aan boord va

CIOCCOLATO, UW VIJAND, IS DE BESTE INTERNATIONALE SPION NA U. U HEBT HEM WEL NOOIT GEZIEN, MAAR HIJ IS EEN VAN UW GEVAARLIJKSTE TEGENSTANDERS!...

CIOCCOLATO WERKT VOOR EEN ANDERE REGERING EN HEEFT HETZELFDE PLAN ALS U... HIJ ZAL ALLES OP ALLES ZETTEN OM TE SLAGEN EN UW PLANNEN TE DWARSBOMEN!...

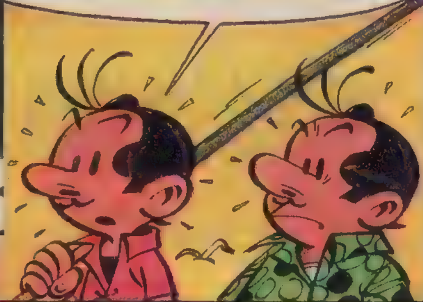
VIERA

AAN VLUCHTEN MOETEN WE

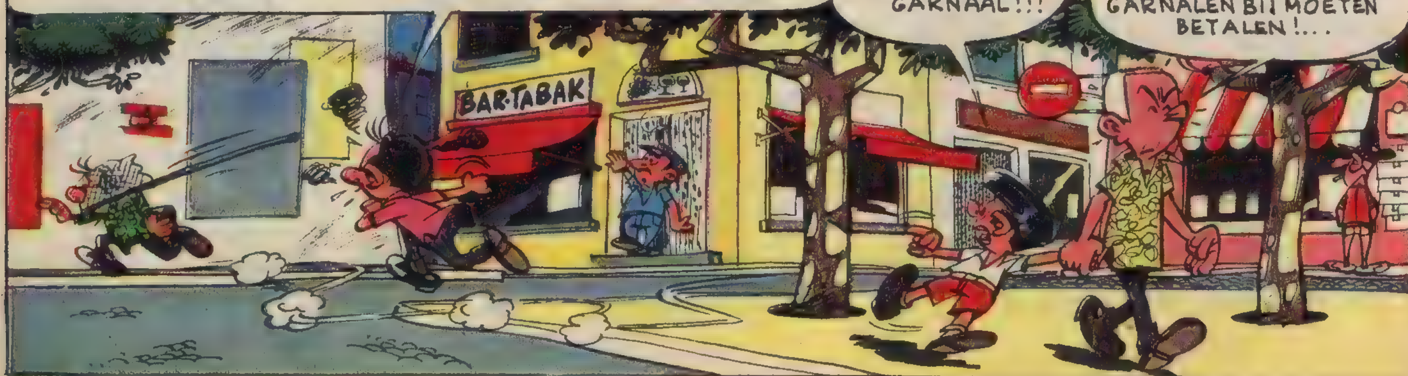
NAVY

DIE CIOCCOLATO ZAL PROBEREN ONS UIT DE WEG TE RUIMEN OMDAT HIJ DENKT DAT WE SPIONNEN ZIJN EN ALS ZE IN HET HOTEL TE WETEN KOMEN, DAT WE GEEN SPIONNEN ZIJN, RUIMEN ZE ONS OOK UIT DE WEG!

9

SPAGHETTI

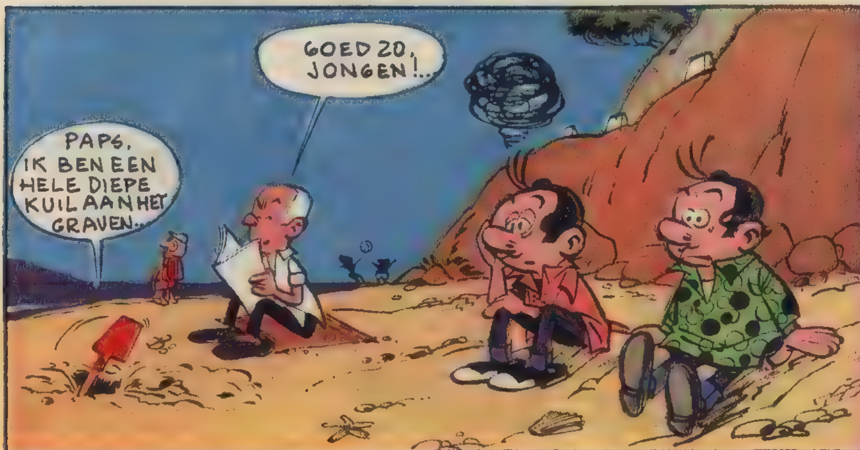
Hij neemt ze mee terug naar het hotel, waar de baas uitleg verwacht !

ATTANASIO · GOSCINNY

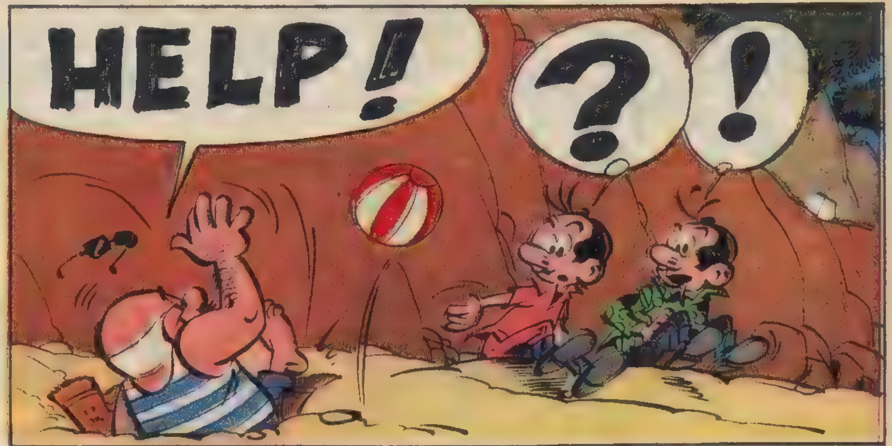

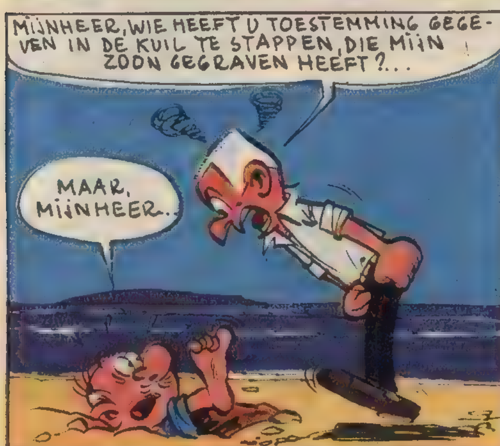

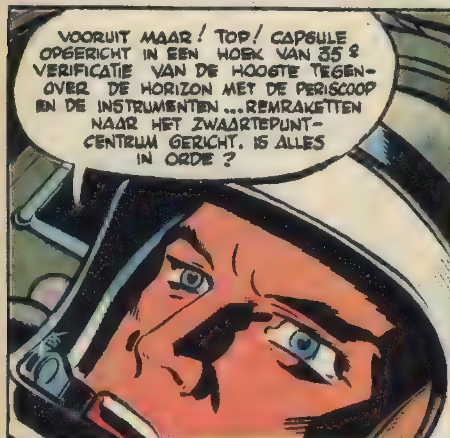
WORDT VOORTGEZET

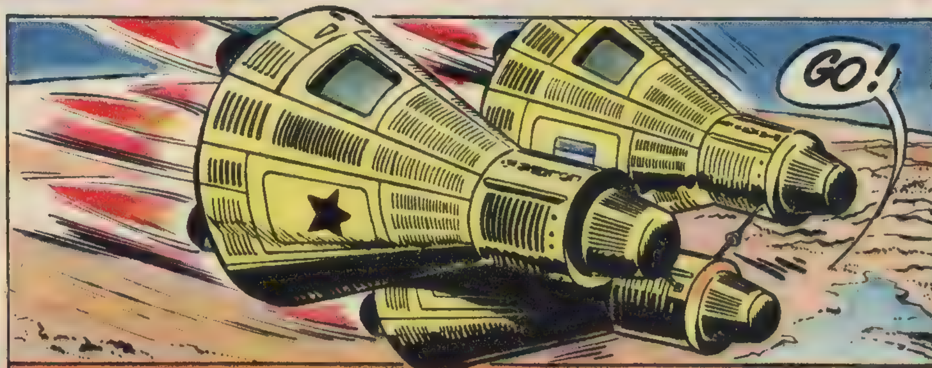
DAN COOPER

De ontmoeting in de ruimte is een feit geworden. De 3 kosmonauten zullen nu weldra naar de aarde terugkeren.

DE 3

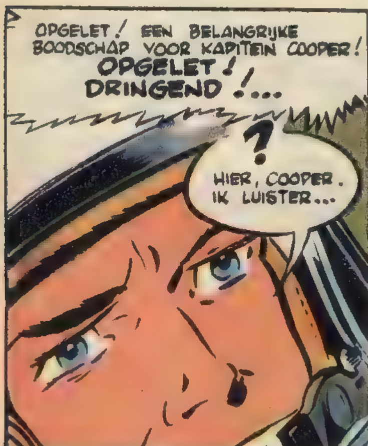

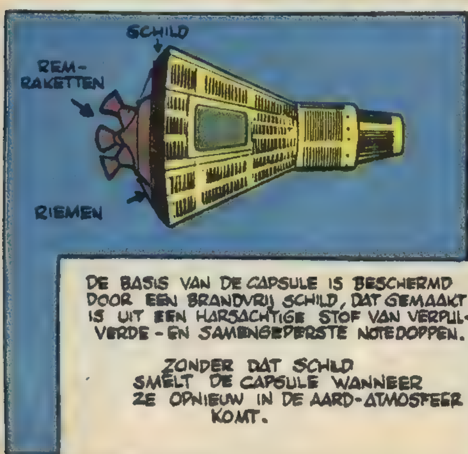

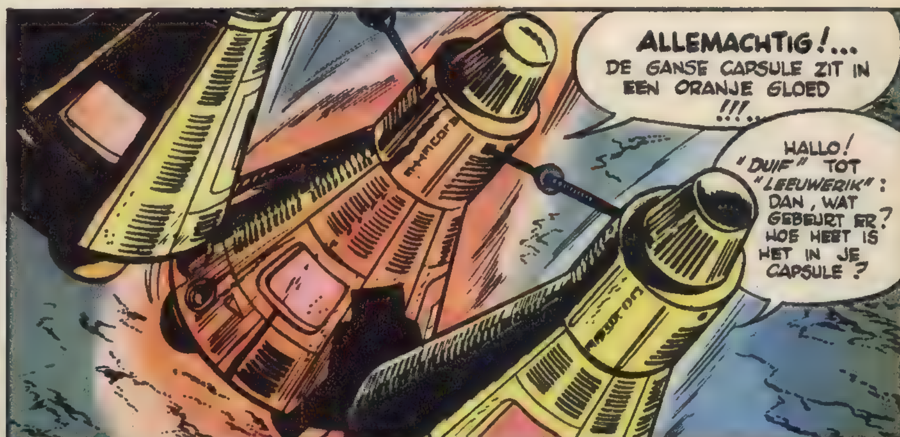

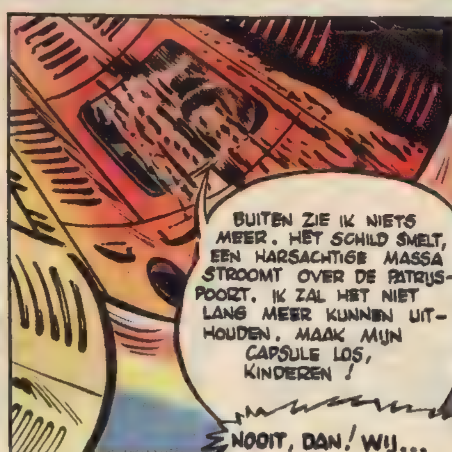
KOSMONAUTEN

Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

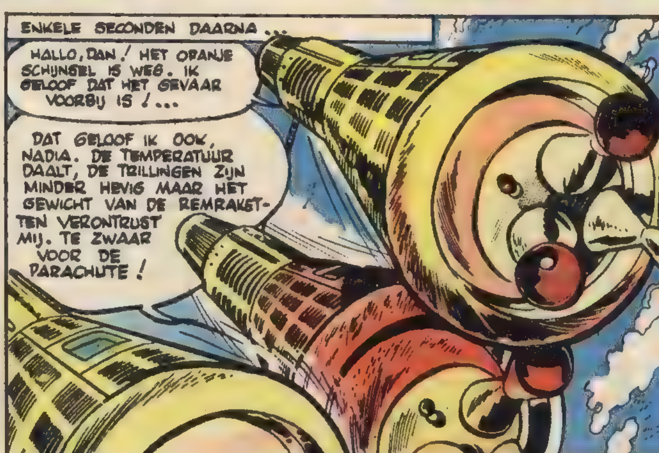

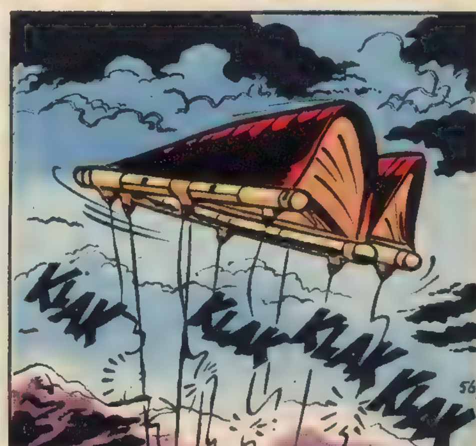

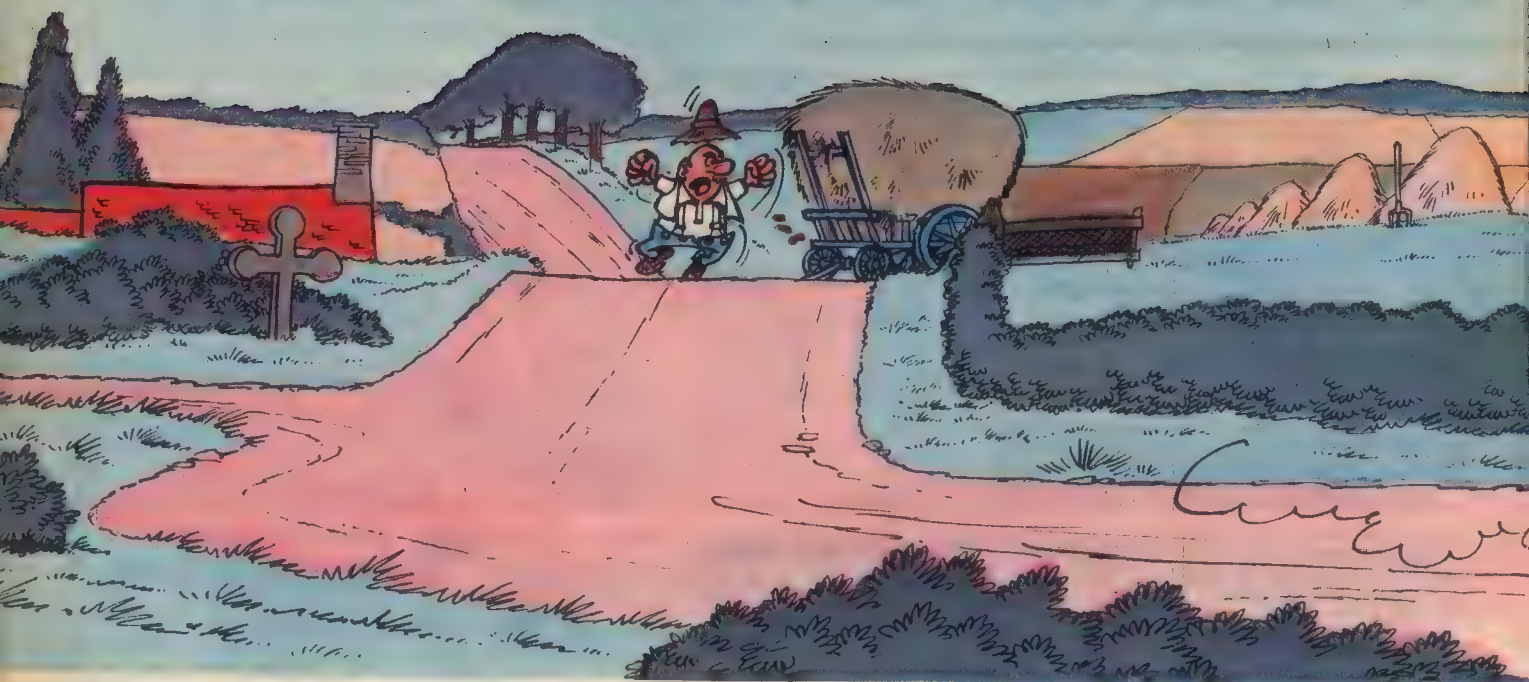

TESTRITTEN 1963 (II)

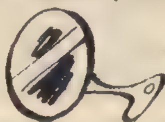
DE CORTINA 1500 heeft me net zo vreselijk teleurgesteld, als de 1200 me in verrukking gebracht heeft...
Volgens mij zou de Ford Motor Company een beetje meer aandacht moeten besteden aan de wagens, die zij voor testritten beschikbaar stelt. De wagen heeft in ieder geval veel succes en daarom zullen we maar aannemen, dat het een ideale familiewagen is. Volgens de statistieken over dit onderwerp in België gehouden, neemt deze wagen op de verkoopslijst de derde plaats in.

De coupé **ISARD 1004** zou eigenlijk met één enkele naam aangeduid kunnen worden namelijk : motor. Deze kleine viercilinder met bovenliggende nokkenas is werkelijk overweldigend en sterk. Ik hoop binnenkort eens de 1204 onder handen te kunnen nemen en hem dan uitvoerig te behandelen. De steeds verder doorgevoerde ontwikkeling van deze wagen, die een zeer eigen karakter heeft, zal dan ook de principiële bezwaren, die ik er altijd tegen gehad heb, ongedaan maken.

De **DKW MUNGA** heeft bewezen alle kwaliteiten, die ik in een van mijn artikeltjes « bezongen » heb, te bezitten door een enorm commercieel succes. Er zijn namelijk al meer dan 30.000 stuks van dit type gefabriceerd. Jagers, globetrotters, bosbeheerders, aannemers, enz...

GAAT DIT ZIEN ! HET IS IETS VOOR U !

En hier is dan de **R4 SUPER** ! Jammer genoeg is er die belachelijke achterkant, die heel wat mensen af zal schrikken.

Wat de Belgische markt betreft, hoop ik — als het tenminste al niet gebeurd is— dat dit model van het programma geschrapt wordt, om de 4L met de zittingen van de Super uit te rusten of, dat het op zijn minst mogelijk wordt die zittingen op verzoek te leveren.

De R 4 krijgt steeds meer bekendheid. De « stroomlijn » mag dan niet bij iedereen in de smaak vallen, de mensen, die een beroep op deze wagen gedaan hebben, zijn er enthousiast over, omdat hij zoveel mogelijkheden biedt !

De **OPEL REKORD** biedt de gemiddelde autobezitter voor weinig geld de mogelijkheid met een meer dan tweeliter wagen te pronken. Ik kan niet gillen over het toegepaste stuursysteem, omdat het de indruk van een vreselijke onstabiliteit geeft... maar dat is inderdaad alleen een indruk ! Uit commercieel oogpunt bezien, doet de **REKORD** het uitstekend. Hij voldoet aan de eisen van een zeer uitgebreid publiek en dat is geen puur toeval !

MERCEDES 300 SE, een opvallende wagen !
Motor met inspuiting, volautomatische versnellingsbak en pneumatische vering...
De 4-persoons carrosserie is buitengewoon mooi uitgevoerd ! Sinds de laatste autoshow, gehouden in Genève, heeft men heel wat verbeteringen aangebracht, waardoor er werkelijk niets meer ten nadele van deze wagen gezegd kan worden. Op dezelfde show was ook een uitvoering tentoongesteld, die een langer profiel bezat, waardoor het comfort in het achterste gedeelte van de carrosserie aanmerkelijk groter was.

Onder de later aangebrachte verbeteringen wil ik even de nadruk leggen op een, door middel van een thermostaat geregelde ventilatie, die dus alleen in buitengewone omstandigheden automatisch in werking treedt, wat onder de motorkap een behoorlijke geluiddempende werking ten gevolge heeft. Verder is er een systeem van dubbele uitlaten op de wagen gemonteerd. Het benzineverbruik is gedaald en de capaciteit van de benzinetank opgevoerd tot 82 liter. Deze twee maatregelen hebben natuurlijk een gevoelige bijdrage geleverd om tot een nog betere wagen te komen.
De **300 SE** kan met of zonder automatische versnellingsbak geleverd worden en een snelheid van meer dan 180 km per uur bereiken.
Een interessant nieuwtje van de verlengde **300 SE** is, dat de portieren, de bagagekoffer en de dop van de benzinetank afgesloten kunnen worden met een drukknopsysteem.
Zo gauw het portier aan de kant van de bestuurder geopend wordt, worden de andere portieren tegelijkertijd ontgrendeld, behalve de klep van de bagageruimte.

VITESSE 6, SPITFIRE en **1200 HERALD,** drie sympathieke **TRIUMPH**-wagens.
Allen beschikken ze over die bekende korte draaicirkel, waardoor de eigenaar heel wat weddenschappen kan winnen !

De **RENAULT RAMBLER** is een « tank », een wagen, die werkelijk met een knots van een carrosserie begiftigd is... Er is enorm veel ruimte in, die jammer genoeg verkeerd verdeeld is.

Vooral de plaats van de bestuurder en de opstelling van de andere zitplaatsen zouden grondig herzien moeten worden, alsmede de installatie van de stuurkolom.

Alle Italiaanse charme en vlotheid zijn terug te vinden in de **FIAT SPYDER 1500** en **1600 S.**
De 1500 is zo'n pittig wagentje, dat de 1600 S zich maar heel moeilijk zou kunnen handhaven, als hij niet beschikte over twee bovenliggende nokkenassen !

Heel wat minder vind ik de **FULVIA,** het lelijke eendje van ingenieur Fessia. Iedereen kan me vertellen wat hij wil over deze wagen, volgens mij zit hij (Fessia) er met zijn opvatting lelijk naast... of het zou moeten zijn, dat de legendarische bekendheid van **LANCIA** voldoende is om er de automobilisten toch toe aan te zetten het nieuwste Lancia-snufje te kopen...

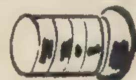

De **MERCEDES 230 SL** zal zonder enige twijfel zeer populair worden bij de liefhebbers van Grand Tourisme wagens, die toch veel stadswerk moeten doen.
Men rijdt werkelijk met plezier in de wagen en dat is waarschijnlijk zijn grootste aantrekkelikheid.
Het buitengewone, originele lijnenspel, dat van kracht getuigt en toch niet onelegant is, is ontsproten uit een zeer logisch werkend brein. Men is er dan ook in geslaagd een wagen te ontwerpen, die aan twee personen volledig comfort biedt, zonder dat het zicht of de in- en uitstapmogelijkheden daaronder geleden hebben.

Het is werkelijk een succes en een van de weinige wagens, die met bestuurder en passagier een logisch geheel vormen. De besturing is absoluut niet vermoeiend en onaangename verrassingen zijn uitgesloten.

Die arme **DKW F 12,** door zoveel mensen zo slecht begrepen en desondanks toch zo goed verkocht : 25.000 wagens in nog geen zes maanden !
Zal de nieuwe 1200 de « mensheid » tot een beter begrip van de tweetaktmotor brengen ?
De moderne en eenvoudige lijnen van de wagen zullen in ieder geval de aandacht trekken van diegenen, die eens « iets anders » willen proberen !

De **HUMBER SCEPTRE** of te wel : het dashboard...
Een zware **HILLMAN,** zeer luxueus uitgevoerd met alles d'r op en d'r an en... toch door de gebeurtenissen een beetje in de achterhoede geraakt.
Hoe het ook zij, het dashboard blijft opvallend... je waant je minstens in de cockpit van een Boeing !

(Wordt vervolgd)

CHICK BILL EN ZIJN VRIEND

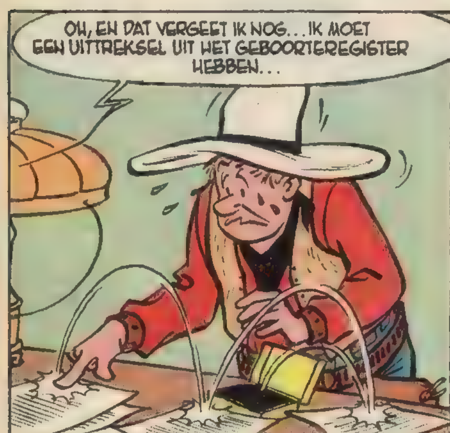
PANIEK

Kid Ordinn en Chick Bill hebben de sporen van Tornado in het zand van de woestijn gevonden.

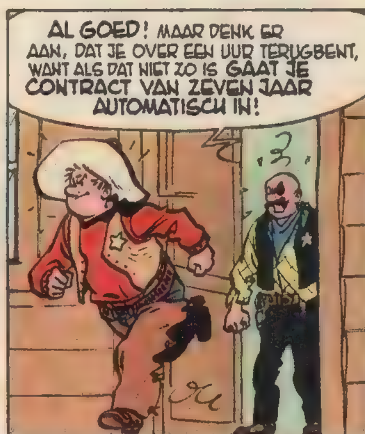

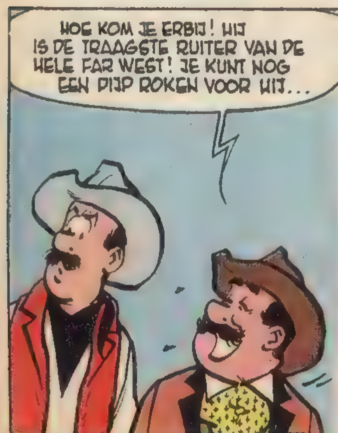

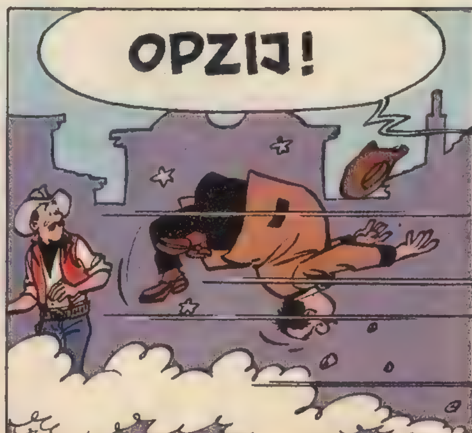

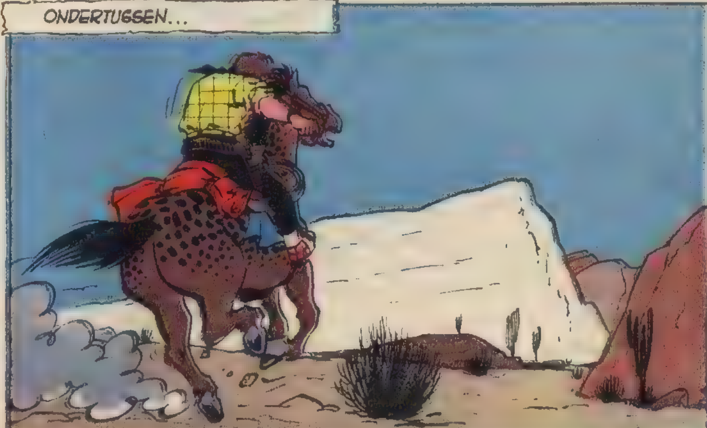

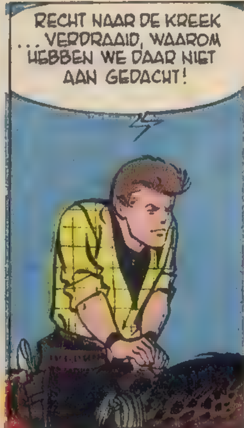

EN IN: DOOR: TIBET * TEKST: GREG

IN DE K.O. KRAAL

Maar Kid moet nu eerst naar de sheriff gaan om zijn contract met een uur te verlengen...

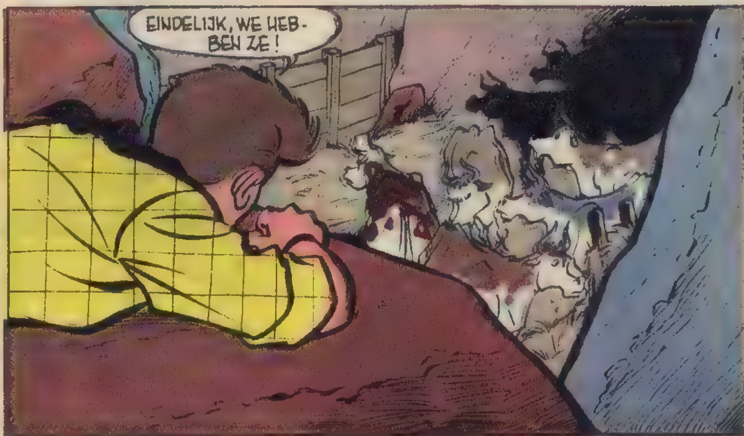

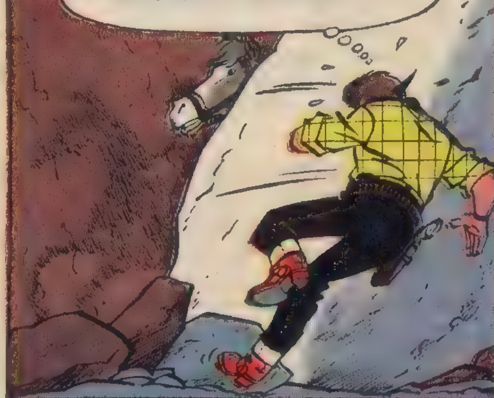

WORDT VOORTGEZET

Esso Junior

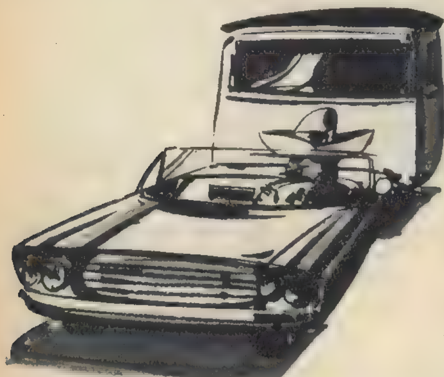

RENDEZ-VOUS TE KNOXTOWN !

John Perkins was, zonder daarom een bruut te zijn, allesbehalve een « zacht eitje » ! Vanzelfsprekend hield hij van ruwe krachttoeren.

Het ligt dan ook voor de hand dat hij gedurende een hele tijd, gek was op die speciale sport, die er in bestaat oude, afgedankte auto's zodanig toe te takelen dat ze regelrecht naar het autokerkhof worden gebracht.

Die bijzonder spektakulaire sport heet « autorodeo »... In volle snelheid tegen een hindernis van opeengestapelde auto's rijden, allerlei buitelingen maken met een oude wagen, door een ring van vlammen, ja, zelfs omringd door vlammen, rijden... Dit was voor hem en voor vele anderen

het summum van sport !

John had dus wel een zeer bijzondere opvatting over de manier van leven. Iets deed hem nochtans van richting veranderen : hij hield geweldig veel van dieren ! En daarom besloot hij tenslotte cowboy te worden. Hij maakte er zijn beroep van, in rodeo's op te treden.

Iedereen weet dat zelfs het kleinste stadje

in het westen van Amerika een arena bezit, waar rondtrekkende beroepsruiters optreden als er een of ander feest wordt gevierd.

Dat was dan ook de reden dat John « Horse » Perkins nu in de richting van Knoxtown reed, waar de andere dag een buitengewone rodeo zou plaatsvinden. Hoe ongewoon ook voor een man als Perkins, het is een feit dat hij die avond zeer voorzichtig reed — tegen een behoorlijke snelheid !

Enkele neonlichten wenkend in de verte... een groot aanplakbord voor een welbekend benzinemerk, dat heus geen reklame meer behoeft... en daar staan reeds de eerste huizen van Knoxtown.

Een politieagent wees hem gedienstig de weg en dra kwam John « Horse » Perkins bij een tentenkamp, dat in de nabijheid van de arena was opgericht. Daar werden alle konkurrenten aan de rodeo ondergebracht in tenten of in een caravan. John Perkins kon, als een der grote vedetten, rekenen op een moderne caravan, voorzien van alle komfort. Hij sloot zijn wagen af en begaf zich, zonder een woord naar zijn caravan, want hij was een zwijgzame man.

's Anderdaags zocht hij zonder verwijl de organisator van de wedstrijd op. Deze verwelkomde hem hartelijk.

— Hello, mister Perkins... Het doet me werkelijk genoegen u hier te zien.

— Dag meneer... eh...

— Paul Bostitch, de organisator...

— Dat dacht ik al. Zullen we even mijn inschrijvingsrecht regelen ?...

— Ja, en tevens wil ik u veel sukses toewensen !

— Dank u ! Geen speciale reglementen ?

— Zoals overal elders.

— O. K.

Bij rodeo's worden zeer strikte reglementen toegepast. De maatschappij voor Dierenbescherming spreekt er ook een woordje in mee.

En John « Horse » Perkins dacht er eenvoudig niet aan, één punt van het reglement te overtreden, want hij nam zijn beroep zeer ernstig op. Nooit zou hij een dier brutaal behandelen, en nooit kwam het bij hem op de beslissing van de jury of van de « officials » te betwisten. Ook zorgde hij er steeds voor onberispelijk

GROTE PRIJSKAMP ESSO KM '63

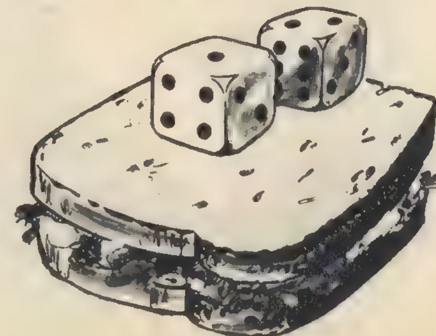
Er blijven nog twee uitgelezen kansen over voor vader om benzine-chèques Esso te winnen !
Help hem ze tenvolle te benutten zodat hij kilometers gratis kan rijden !
Je kunt hem bij zijn thuiskomst geregeld vragen of hij niet vergat zijn kleefzegels bij het Esso-pompstation te innen.
Veel sukses !

DE SANDWICH EN HET SPEL

Op avondjes en bij pikniks wordt het onmisbaar geacht, sandwiches op te dienen. Wie vond deze broodjes eigenlijk uit ?

Lord Sandwich was een verwoed speler en vond het tijdverspilling de speeltafel te verlaten om te eten. Daarom verzon hij er iets op : hij liet kaas en vlees tussen twee sneden beboterd brood leggen, zodat hij steeds een hartig hapje kon oppeuzelen, zonder met spelen op te houden.

De geschiedenis vermeldt niet of hij sukses had bij het spel, noch of hij op het laatst er geen maagkwaal van overhield ! Het is echter een feit dat iedereen sandwiches eet om tijd te winnen !

gekleed en uitgerust de kraal in te gaan en hij was nooit dronken.

Het werd vlug namiddag. Luidsprekers, overal opgesteld, brachten de hele stad in feeststemming. De mensen kwamen van ver in de omtrek en het leek wel auto's te regenen. De organisator voelde zich dan ook in zijn nopjes. Het was mooi weer en dus liepen de zaken opperbest. Alle plaatsen waren bezet en de verkopers van ijsroom, popcorn, verfrissende dranken en dergelijke deden goede zaken...

De eerste proef van de rodeo bestond uit het berijden van een ongetemd paard.

De plaatselijke kampioen opende de wedstrijd, maar werd echter in een oogwenk afgeworpen.

Verschillende andere konkurrenten kenden eveneens eenzelfde lot...

Tot het de beurt was van John «Horse» Perkins ! Nog slechts één man vóór hem : Percy Bill Stafford, zijn gevaarlijkste tegenstrever !

Het wilde paard in zijn box hinnikte luid en protesteerde razend tegen het opleggen van het zadel. Toen dit eindelijk gelukt was, liet Percy Bill Stafford zich voorzichtig neer op de rug van het dier en onmiddellijk werd de afsluiting van de box geopend en stormde het wildstampende paard de arena binnen.

De Gouverneur van de Staat, omringd door alle leden van het Stadsbestuur, volgde geïnteresseerd de wedstrijd. De speaker kommentarieerde met de gebruikelijke geestdrift : « Percy Bill Stafford komt de arena binnen... Zal hij het volhouden ?... Neen, oh, hij wordt uit het zadel gelicht ! »

Percy Bill Stafford kwam in een wijde boog op de grond terecht ; hij maakte een lelijke smak, maar hoewel lichtjes « groggy », krabbelde hij toch snel genoeg overeind om de gevaarlijke hoeven van het wild om zich heen trappende paard te ontwijken.

— « Wat een beroep ! » dacht John « Horse » Perkins op dat ogenblik. Hij had aandachtig de val van zijn mededinger gevolgd en maakte zich nu klaar om « op te treden ».

Percy Bill Stafford had geen ernstig letsel opgelopen. Zijn ziekenkas hoefde gelukkig niet aangesproken te worden. Ja, ook voor rodeorijders bestaat er een syndikaat ! Want ongelukken zijn niet zeldzaam en het is reeds talrijke malen voorgevallen dat de een of ander voor zijn verdere leven gebrekkelijk bleef...

John « Horse » Perkins hield meer dan de 12 voorgeschreven sekonden vol... en won aldus de eerste proef glansrijk !

Later boekte hij eveneens een overwinning... bij het te paard volgen van een jonge stier. Deze wordt gevangen met de lasso, neergesmakt en daarna met de poten paarsgewijze vastgebonden in een rekordtijd van 2 minuten !

Deze proef maakte de specialiteit uit van John « Horse » Perkins. Na 15 sekonden — niet méér ! — was het dier overrompeld. De Gouverneur was in de wolken en de menigte juichte. De speaker vergat alle opgeschroefde frasen en de clowns, die voor afleiding moeten zorgen als een afgeworpen ruiter zich in gevaar bevindt, applaudisseerden entoesiast !

's Avonds ontving John «Horse» Perkins zijn deel in de winst... en enkele minuten later was hij reeds vertrokken. Naar nieuwe roem !

Een rare man... en een raar beroep ! Maar zovele dingen worden raar gevonden in het leven !

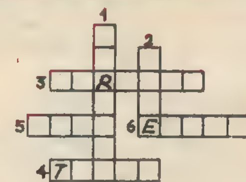

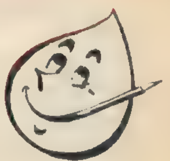
EEN LANGE « RIJ » PETROLEUM

Wisten jullie dat, als de hele petroleumproduktie van de Verenigde Staten van 1962 (met 359 miljoen ton de eerste ter wereld) in twintigton-tankwagens zou worden geladen, die elk 15 meter lang zijn en van elkaar gescheiden door een afstand van 5 meter, er een ongelooflijk lange keten van wagens zou ontstaan. Een keten van tankwagens die een rij zou vormen, waarvan de lengte gelijk is aan de afstand (op 25.000 km na) van de aarde naar de maan (gemiddelde afstand : 384.000 km).

ESSO-KRUISWOORDRAADSEL

Natuurlijk kennen jullie zo onderhand de geschiedenis van de petroleum van buiten. Dus zal het kinderspel zijn, onderstaand kruiswoord op te lossen. Klaar ?... Aan het werk dan !

1. Sommige zijn petroleumhoudend...
2. Het brengt petroleum honderden kilometer ver...
3. Een kleine uitgave van de Eiffeltoren in volle woestijn...
4. Het woord wordt vaak gebruikt om een inhoudsvat voor vloeistoffen aan te duiden.
5. Brandstof waarop vaders auto rijdt, maar in zijn oorspronkelijke staat.
6. Voornaam van de « kolonel » die in 1859 de eerste petroleumput boorde.

OPLOSSINGEN

1. terrein
2. pipe (afkorting van pipeline)
3. derrick
4. tanks
5. ruwe (niet-geraffineerde petroleum)
6. Edwin (L. DRAKE)

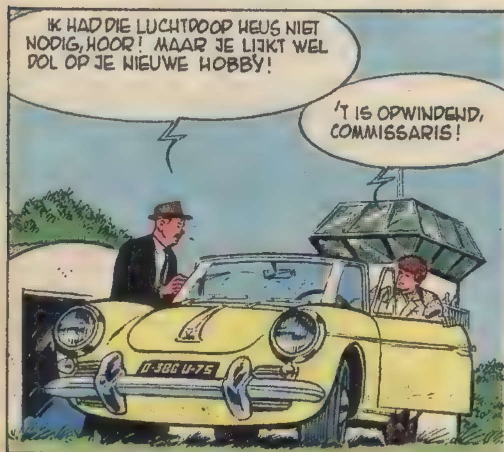
Rik Ringers in

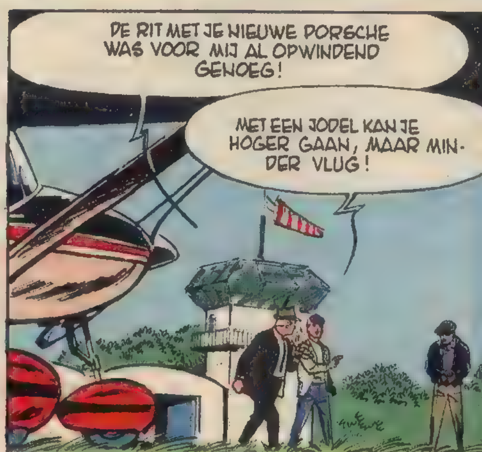
Probeer maar eens met Rik Ringers dit nieuwe

OP EEN NAMIDDAG IN EEN LUCHTVAARTCLUB, IN EEN VOORSTAD VAN PARIJS...

WEES MAAR GERUST, COMMISSARIS! ALLES ZAL GESMEERD LOPEN!

HM! IK HOOP HET MAAR!

een doolhof

door TIBET en A.P. DUCHATEAU
decor: MITTEÏ

mysterie op te lossen. Commissaris Baardemakers doet ook mee !

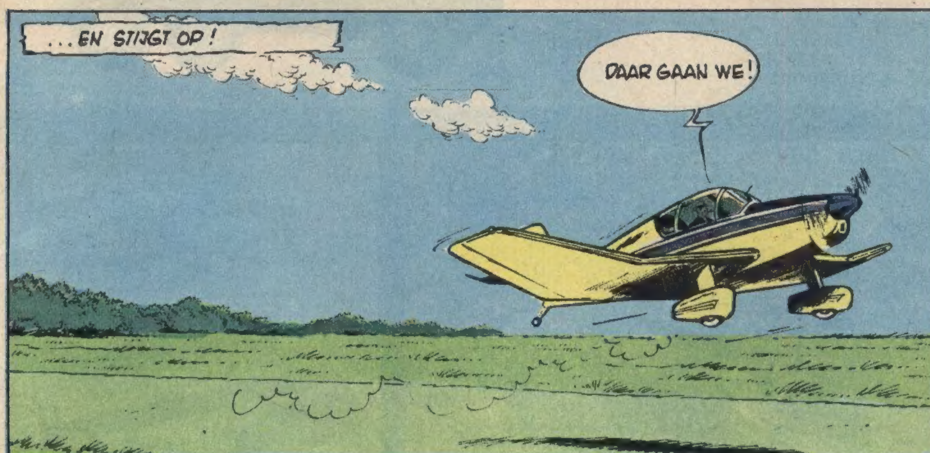

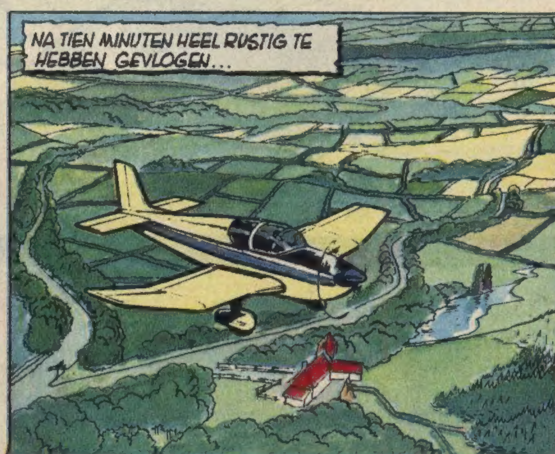

WORDT VOORTGEZET

MATCHBOX heeft de meest volledige verzameling miniatuur autootjes voor je !

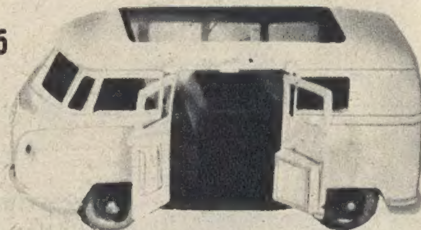
Een paar voorbeelden uit de reeks van 15 F.

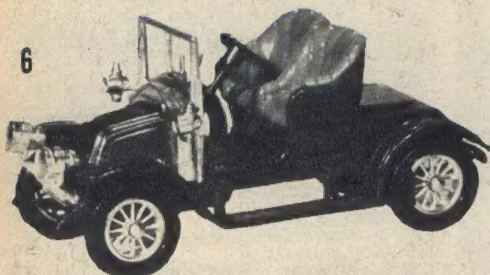
1. Volkswagen
2. Jaguar
3. Mercedes-Benz 220 S
4. Vauxhall
5. Volkswagen busje, enz.

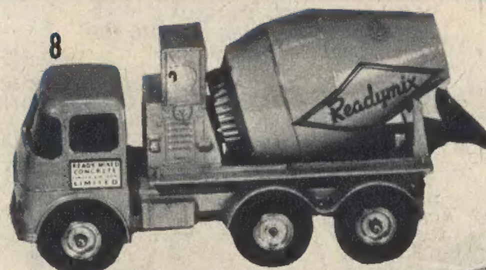

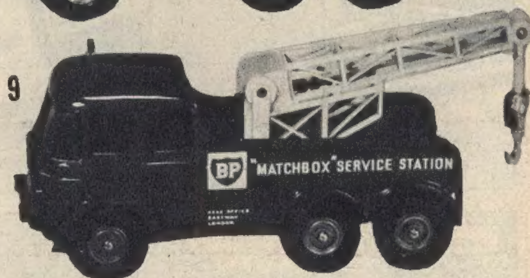

In de King Size serie van 25 tot 110 F o.a. :

6. Renault 1911
7. Trekker met vervoersmogelijkheid voor een Centurion-tank
8. Vrachtwagen met betonmolen
9. Kraanwagen, enz...

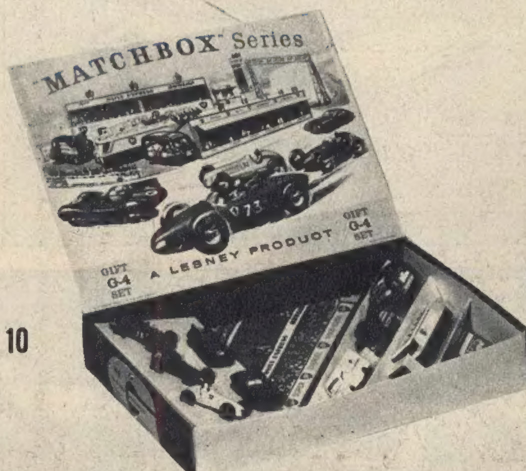
Vervolgens zijn er GESCHENKDOZEN

o.a.:

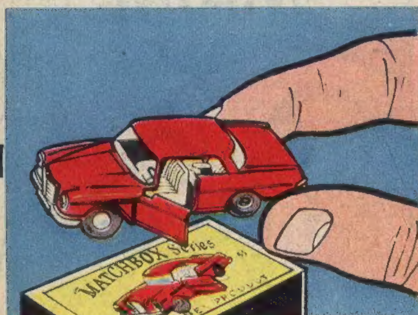
10. Een volledige Grote Prijs-uitrusting
11. Een verzameling automobielen uit het verleden, enz...

* * *

Verkrijgbaar in alle speelgoedwinkels.

Vertegenwoordiger :
JOUETS EISENMANN,
M. Lemonnierlaan 20, Brussel.

MATCHBOX

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Lise Tessier, 991, rue St. Philippe, St. Henri, Montréal 30, Canada wenst te corresponderen met lezers of lezeressen uit Duitsland, Italië, Spanje, Zwitserland, België of Frankrijk die 16 jaar zijn en in het Engels of in het Frans kunnen schrijven. Lise verzamelt postzegels. Zij zal alle brieven beantwoorden.
Salah Zemeddine, Lebanon, Beircit, Buy-el-Barajenh, Tunesië wil corresponderen met een lezer uit om het even welk land die Engels of Frans schrijft. Salah Zemeddine verzamelt postzegels en prentbriefkaarten en is tot ruilen bereid.
Alain Noel, 236, 11e, Lachine (P.Q.) Canada wenst te corresponderen met een lezer uit om het even welk land die zich interesseert voor auto's.
Gaudin Mamboeny, 72, rue de Banalia, Leopoldstad, Kongo wenst een pennevriend uit om het even welk land.

* * *

Charlie kreeg valse tanden...

Charlie is een hond en, volgens het zeggen van mensen die het weten kunnen, de beste bewaker van de Amerikaanse basis Alconbury. Onlangs wou hij een ijzeren hek doorbijten en verloor daarbij vier tanden. Charlie kwam bij de legerarts terecht en na een operatie die twee uur duurde, had hij vier valse tanden. Naar het schijnt, is Charlie er bijzonder trots op.

De krokodil was slecht geluimd

Tommy Diablo gaf in een circus zijn nummertje ten beste met een « getemde » krokodil en de toeschouwers keken ademloos toe. Het was trouwens de moeite waard want, op een bepaald ogenblik, stak Tommy zijn hoofd in de geopende muil van het dier. Toen hij z'n hoofd wou terugtrekken, bleek dat onbegonnen werk. De krokodil was blijkbaar in een boze bui en wou de « temmer » niet los laten. Het duurde lang vooraleer enkele helpers Tommy konden bevrijden. De arme man moest naar het ziekenhuis vervoerd worden, waar chirurgen zijn schedelhuid weer keurig hebben toegenaaid.

Indien...

Indien een olifant, in verhouding tot zijn omvang, zoveel moest eten als een muis, dan zou hij per dag 10.000 kg voeder opeten !

Niet waar ! zei Sir Lawrence Olivier

Sir Laurence Olivier, de Britse topacteur, won zijn proces tegen het Londense tijdschrift « Time and Tide ». Dit tijdschrift had nl. durven schrijven, dat Sir Laurence tweemaal in de week een bezoek brengt aan een hypnotiseur, die de taak heeft de acteur ervan te overtuigen dat hij, ondanks zijn « 56 jaren en grijze haren », nog een jonge man is !

De maharadja heeft een baantje

Pratapsinha Gaekwar Sena Khas Khel Shamser Bahadur, maharadja van Baroda en één der rijkste mannen ter wereld, verveelde zich blijkbaar dood want hij heeft een reisbureau gesticht dat hij « Vorstelijke Reizen » noemde. Je kan bij hem een vakantie van twee weken in India boeken. Met safari en vliegbiljet inbegrepen kost je dat maar een slordige 200.000 B.F.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam 26. Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec.

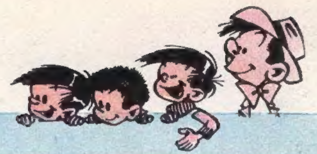
ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publi*art* 22.86.00

TON en TINNEKE

door Attanasio

EVEN DE BENEN STREKKEN...

